

2014

styczeń - czerwiec

BIULETYN nr 26

W niniejszym wydaniu „Biuletynu”:

1. Jubileusz 100-lecia Stanisława Ślesickiego i spotkanie świąteczne w 10 Warszawskim Pułku Samochodowym (LT)
2. Ppłk Stanisław Ślesicki, ostatni żyjący uczestnik bitwy o Mławę w Kampanii Wrześniowej 1939 roku (WT)
3. Betlejemskie Świątełko Pokoju w 10 Warszawskim Pułku Samochodowym (LT)
4. Nasze sprawy codzienne – sprawozdanie Prezesa Klubu VM (ZŁ)
5. Podsekretarz Stanu w MON wiceminister dr Maciej Jankowski z wizytą w Klubie VM (LT)
6. 183 rocznica bitwy pod Olszynką Grochowską (LT)
7. Święto 10 Warszawskiego Pułku Samochodowego im. Stefana Starzyńskiego (LT)
8. Jubileusz Pani płk Danuty Gałkowej (LT)
9. Awans kpt. Stanisława Sudyki – Dziedziczenie tradycji w Rzeszowie (LT)
10. Życzenia wielkanocne
11. Uroczystości w Szkole Podstawowej nr 70 im. Bohaterów Monte Cassino (LT)
12. Klub VM i WCEO na spotkaniu z młodzieżą w Płocku (III LO w Płocku)
13. Jubileusz Pana płk. Zygmunta Łabędzkiego (LT)
14. 29 Maja – Dzień Weterana Działań Poza Granicami Państwa (LT)
15. Spotkanie Zarządu Klubu VM z weteranami współczesnych działań wojskowych
16. Uroczystości w Racławicach z udziałem członków Klubu VM
17. Jubileusz Pana mjr. Henryka Pawelca (LT)
18. Klub VM Patronem Honorowym Konkursu i Olimpiady „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego” (WT)
19. Klub VM patronem honorowym Konkursu Historycznego w Gimnazjum nr 2 (LT)
20. 70 rocznica śmierci Józefa Becka (LT)
21. 222 rocznica ustanowienia Orderu VM
22. Legitymacje członka Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej dla Zarządu Klubu VM (LT)
23. „Mój Kraj”, Zbigniew Kabata
24. Odszedł na Wieczną Wartę – Wspomnienie o śp. Stefanie Bałuku (LT)
25. Odszedł na Wieczną Wartę – ś.p. Ryszard Czeczotta
26. Odszedł na Wieczną Wartę – ś.p. Zdzisław Rachtan
27. Odszedł na Wieczną Wartę – ś.p. Czesław Mużacz, biogram (LT)
28. Odszedł na Wieczną Wartę – ś.p. Włodzimierz Chojnacki, biogram (LT)
29. Komunikaty:
 - ✓ Ustawa z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego
 - ✓ Komunikat Uds.KiOR ws. pomocy pieniężnej przeznaczonej dla kombatantów i innych osób uprawnionych
 - ✓ Uprawnienia kombatantów do korzystania ze świadczeń zdrowotnych bez kolejki
 - ✓ zmiana legitymacji członka zwyczajnego i członka wspierającego Klubu VM
30. Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej – zadania i obszary działań.

Na okładce:

Płk Bolesław Siemiątkowski i płk Bronisław Maciaszyk (od prawej) podczas uroczystości z okazji 222 rocznicy ustanowienia Orderu Virtuti Militari na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie

*Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
radości i pokoju oraz wszelkiej pomyślności
w Nowym Roku 2014*

życzy

*Bronisław Komorowski
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej*

Warszawa, grudzień 2013 roku

Jubileuszem 100-lecia Stanisława Ślesickiego i spotkaniem świątecznym w 10 Warszawskim Pułku Samochodowym zakończyliśmy 2013 rok

Rok 2013 Zarząd Klubu VM zamknął wspaniałym Jubileuszem 100 rocznicy urodzin naszego Kolegi Stanisława Ślesickiego, Kawalera Orderu Virtuti Militari, bohatera bitwy pod Mławą z 1939 roku.

W tydzień po rocznicy urodzin, 25 stycznia 2013 r., w siedzibie Ministerstwa Obrony Narodowej minister **Tomasz Siemoniak** wręczył mjr. Stanisławowi Ślesickiemu awans na kolejny stopień oficerski.

Nie będzie przesadą, jeżeli powiemy, że Stanisław Ślesicki swój Jubileusz świętował cały rok! Uroczyste spotkania z udziałem Stanisława Ślesickiego odbywały się w Warszawie, Mławie i innych miejscowościach. Wiele organizacji społecznych i kombatanckich oraz instytucji pragnęło uhonorować tak zacnego Jubilata i Bohatera słynnej bitwy. To bardzo miłe sytuacje dla Jubilata, ale i niezwykle cenne spotkania dla młodego pokolenia, pełne wzruszeń, które oby na trwałe zapadły w ich wrażliwe serca. I oby jak najwięcej takich uroczystości, spotkań upowszechniających wydarzenia historyczne, i losy ich uczestników.

Uroczyste, koleżeńskie spotkanie Stanisława Ślesickiego z przedstawicielami Klubu VM, z udziałem zaproszonych gości: gen. bryg. Wiesława Grudzińskiego, płk. Andrzeja Śmie-

tany, płk. Tomasza Dominikowskiego i płk. Zbigniewa Krzywosza, odbyło się we wrześniu 2013 roku. I, jak to zwykle w podobnych sytuacjach (a tym bardziej – w życzliwym, przyjacielskim gronie), była to doskonała okazja do wspomnień i refleksji, ale także dyskusji, „gorących rozmów Polaków” na temat aktualnej sytuacji w kraju, współczesnych problemów, a także zmian, jakie zachodzą w państwie i armii.

Zwieńczeniem i punktem kulminacyjnym spotkania był oczywiście tort z dedykacją i iskrzącą fontanną, a por. w st. spocz. Tadeusz Socha pseud. „Dąb” napisał – w imieniu koleżanek i kolegów z Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari – dla Jubilata wiersz, który zaprezentował podczas uroczystego spotkania:

**Naszemu Wspaniałemu Koledze
podpułkownikowi Stanisławowi Piotrowi Ślesickiemu
na Stulecie Jego Urodzin**

*Wielce czcigodny Jubilacie,
Stanisławie Piotrze,
Bohaterze Wielkiej Sławy
i ostatni z żyjących żołnierzu spod Mławy.*

*Szeroko również znany „wędrowniczką”, jako, że poprzez trzy jenieckie oflagi
trafiłeś aż do samego Londynu,
by powracając stamtąd, do zniszczonej wojną Ojczyzny
dokonywać tu nadal godnych Ciebie czynów.*

*I na szczęście, jak się okazało ,wróciłeś tu już na dłużej,
pracując jako radca prawny,
przydający splendoru naszej polskiej kulturze.*

*Ale Twoje pierwsze kroki do sławy
rozpoczęły się jednak od „piekielka” —
przy naszej polskiej małej „Linii Maginota”,
na przedpolach bohaterskiej Mławy.*

*Tam też dostępu do tego miasta broniła „Żelazna Dywizja”
(w okolicach Targówka Przemysłowego),
gdzie spora rzesza obrońców tej ziemi
już wtedy z uwagą słuchała rozkazów podporucznika,
zaledwie 26-letniego wówczas Stasia Ślesickiego.*

*W skrytości ducha jego dowódcy już wtedy kreowali tego młodego
człowieka do godności Wielkiego Kawalera,
i tytuł ten już tam Stasiowi przyznali,
wnioskując o nadanie Mu odznaczenia
Srebrnym Krzyżem Orderu Wojennego Virtuti Militari.*

*Po wielu, wielu latach zostaje też
Honorowym Obywatelem Miasta Mławy,
a my dzisiaj
mianujemy Go HONOROWYM KOLEGĄ naszego Klubu,
mającego swoją siedzibę też na terenie bohaterskiego miasta —
Warszawy.*

**Por. w st. spocz. Tadeusz
Socha „Dąb”**

**Jubilat
z płk. Zygmuntem Łabędzkiem**

**Gratulacje
od płk. Zbigniewa Krzywosza**

**Jubilat w towarzystwie
płk. Andrzeja Śmietany**

**Życzenia
od płk. Tomasza Dominikowskiego**

Od lewej: ppłk w st. spocz. Henryk Jasiocki, płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk, por. w st. spocz. Tadeusz Socha, gen. bryg. Wiesław Grudziński, płk w st. spocz. Danuta Gałkowska, płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki oraz (siedzą) płk w st. spocz. Tadeusz Kowalski i ppłk w st. spocz. Stanisław Ślesicki

Pragnąc przybliżyć Czytelnikom losy żołnierskie ppłk. Stanisława Ślesickiego i przypomnieć bitwę pod Mławą, której jest ostatnim żyjącym uczestnikiem, publikujemy na naszej stronie internetowej i w „Zeszytach Historycznych” nr 20/2014 autoryzowany biogram w opracowaniu mjr. Włodzimierza Tryki. Zapraszamy serdecznie do lektury, a poniżej – krótka informacja o Jubilacie jako zapowiedź wspomnianego rysu biograficznego. ■

LT

Ppłk Stanisław Ślesicki, ostatni żyjący uczestnik bitwy o Mławę w Kampanii Wrześniowej 1939 roku

Stanisław Piotr Ślesicki urodził się 18 stycznia 1913 r. w Cierpigorzu, w powiecie Ciechanowskim (jako najstarsze, piąte dziecko) Tomasza i Genowefy z d. Jabłonowskiej.

W 1935 r. ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego im. Józefa Piłsudskiego. 1936 roku został powołany do odbycia jednorocznej służby wojskowej w 20 Dywizji Piechoty, gdzie został skierowany na Dywizyjny Kurs Podchorążych Rezerwy przy 79 pułku piechoty Strzelców Słonimskich im. Lwa Sapiehy w Słonimie. W 1938 roku – po odbyciu ćwiczeń wojskowych w 79 pułku piechoty – otrzymał stopień podporucznika rezerwy. W wyniku zaostrzającej się sytuacji w stosunkach polsko-niemieckich, pół roku później został powołany do czynnej służby wojskowej w 20 Dywizji Piechoty i skierowany do 80 pułku piechoty Strzelców Nowogródzkich. Objął dowództwo III plutonu 8 kompanii III Baonu 80 pułku.

W kampanii wrześniowej 1939 r., 26-letni ppor. rez. Stanisław Ślesicki jako dowódca III plutonu 8 kompanii III Baonu 80 pułku piechoty 20 DP bierze czynny udział w bitwie pod Mławą, odwrócie nad rzekę Narew i Bug oraz w obronie Modlina i Warszawskiej Pragi.

Ówczesne władze wojskowe wysoko oceniły działania bojowe 20 DP. Również Niemcy, szanując determinację słabszego przeciwnika, określili ją mianem „żelaznej dywizji”. W rozkazie pożegnalnym z dn. 30 września gen. dyw. Juliusz Rómmel (1881–1967), d-ca Armii „Warszawa”, zwracając się do żołnierzy 20 DP, dokonał pierwszej oceny: *Dywizja wasza przeszła pod moje rozkazy 8 września, kiedy to w bohaterskiej walce pod Mławą stawiała zacięty opór trzykrotnie przeważającym siłom nieprzyjaciela w dniach 1, 2 i 3 września. Po tych niezwykle ciężkich bojach i krwawym odwrócie do Modlina już 6 września 20 DP jest znowu w stanie gotowości do prowadzenia aktywnej walki z wrogiem. Walki nad rzekami Narew i Bug, na przedpolu Warszawy, a potem aktywna obrona odcinka Praga w Warszawie, wykazały najwyższe wartości tak dowództwa, jak i żołnierza tej tak bitnej dywizji. W obronie Warszawy nie oddaliście Niemcom ani metra swoich stanowisk – odwrotnie, stale poszerzaliście zasięg swoich pozycji odpychając wroga coraz dalej od stolicy. Z całym uznaniem podkreślam waszą bojową pracę, męstwo, upór i zaciętość, z jaką walczyła 20 DP. Czyny tej kresowej dywizji przejdą do historii jako wzór spełniania swego obowiązku. Dziś rozstając się z wami, dziękuję wam, żołnierze wszelkich stopni za waszą tak ofiarną i bohaterską postawę w obronie naszej Ojczyzny. Pamiętajcie, że walka trwa nadal i jestem pewny, że zakończy się zwycięstwem.*

Generał uhonorował dziesięciu żołnierzy 20 DP Orderami Virtuti Militari, wśród nich – ppor. Stanisława Ślesickiego.

Pułkownik Stanisław Ślesicki uhonorowany został ponadto: Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką „Adwokatura Zasłużonym”, Dyplomem Honorowego Obywatela Miasta Mławy oraz Medalami „Pro Memoria” i „Zasłużony Dla Miasta Mławy”. ■

mjr Włodzimierz Tryka

Betlejemskie Świeatko Pokoju w 10 Warszawskim Pułku Samochodowym

Grudzień, to oczywiście czas przygotowań do rodzinnych Świąt, ale i okazja do spotkań „opłatkowych” z przyjaciółmi, znajomymi i współpracownikami. To czas sprawozdań, podsumowań. Ale i okazja do refleksji, chwila wytchnienia od codziennych obowiązków służbowych i spojrzenia na siebie inaczej – „wolniej” i spokojniej, z uwagą.

Aby przez chwilę zatrzymać się jeszcze w tym świątecznym nastroju i powspominać, prezentujemy zdjęcia z jednego z takich spotkań.

18 grudnia 2013 r. Klub VM zaproszony został do udziału w spotkaniu świątecznym żołnierzy i pracowników Dowództwa Garnizonu Warszawa oraz 10 Warszawskiego Pułku Samochodowego, a więc naszych Gospodarzy, którzy w maju 2013 roku przyjęli Klub VM w swoje gościnne progi.

Na spotkaniu obecni byli m.in.: Piotr Lis – dyrektor generalny MON, przedstawiciele organizacji kombatanckich, rodziny żołnierzy Pułku, którzy pełnią służbę poza granicami kraju oraz wiele innych osób współpracujących i zaprzyjaźnionych z Gospodarzami w tym m.in. w grupa dzieci z Domu Opieki Społecznej w Niegowie, przedstawiciele szkół, artyści scen warszawskich (wśród nich m.in. pani Grażyna Wolszczak). Przybyli również harcerze z Chorągwi Stołecznej ZHP, którzy przekazali uczestnikom spotkania Betlejemskie Świeatko Pokoju przypominając, że w tym roku wędruje ono po świecie z przesłaniem „Wyjdź z cienia i czyń dobro”.

Klub VM reprezentowany był przez członków Zarządu: panią ppłk Danutę Gałkową, panów płk. Bolesława Siemiątkowskiego, płk. Tadeusza Kowalskiego, płk. Bronisława Maciaszczyka oraz członków wspierających. Niestety, zabrakło w tym gronie Prezesa Klubu VM, pana płk. Zygmunta Łabędzkiego, który w tym czasie przebywał na leczeniu szpitalnym.

Życzenia świąteczno-noworoczne złożyli wszystkim obecnym gen. bryg. dr Wiesław Grudziński Dowódca Garnizonu Warszawa i – udzielając błogosławieństwa – Biskup Polowy Wojska Polskiego Józef Guzek.

Nie zabrakło oczywiście tradycyjnego dzielenia się opłatkiem, wzajemnych życzeń, kolęd w wykonaniu chóru i solistki Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego WP oraz poczęstunku wigilijnego. Całości wrażeń dopełniły wspaniałe dekoracje z ogromną, naturalną choinką „w roli głównej” i świąteczny gwar, a wśród nich radosne głosy dzieci, dla których Gospodarze mają zawsze otwarte drzwi wspomagając pracę zaprzyjaźnionych placówek opiekuńczych i szkół.

Było to spotkanie nie tylko współpracowników, ale przyjaciół i sympatyków DGW i 10psam. Organizatorom – prawdziwym „mistrzom ceremonii”, gratulujemy serdecznie doskonałej organizacji, pięknej oprawy plastycznej z poszanowaniem tradycji i obyczajów, a także – dbałości o atmosferę i pysznej, świątecznej kuchni. Dziękujemy za zaproszenie i możliwość udziału w tak pięknej uroczystości.

Spotkanie świąteczne u naszych Gospodarzy było jednym z wielu, w których Klub VM wziął udział. Dziękujemy wszystkim, którzy zaprosili nas do wspólnego świątecznego stołu.

Koleżankom i Kolegom – Członkom Klubu VM oraz naszym członkom wspierającym i sympatykom, dziękujemy za życzenia składane osobiście oraz za kartki, listy, a także e-maile.

Niektóre z nich pozwolimy sobie czasami włączać do naszych wydawnictw i na stronę Internetową. Treści tej korespondencji są bowiem nierzadko bardzo trafnym komentarzem naszej rzeczywistości, albo refleksją, czy spostrzeżeniem, którymi my, jako bezpośredni odbiorcy, pragniemy podzielić się z naszymi Czytelnikami.

Wszystkim składamy również najserdeczniejsze życzenia wielu lat w zdrowiu, życzliwości wokół i wszelkiej pomyślności. ■

LT

Powitanie gości i życzenia od gen. bryg. Wiesława Grudzińskiego

Pani płk w st. spocz. Danuta Gałkova i płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk w towarzystwie płk. Tomasza Dominikowskiego

Chwila składania wzajemnych życzeń. Na zdjęciu płk Tomasz Dominikowski, płk w st. spocz. Tadeusz Kowalski i płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski

Pani płk w st. spocz. Danuta Gałkova z harcerkami

Nasze sprawy codzienne

Niniejszy, kolejny „Biuletyn” Klubu VM, przekazujemy Czytelnikowi w formie wydruku po przezwyciężeniu, spowodowanej okolicznościami niezależnymi od Klubu VM. Wcześniejsze numery zostały opracowane przez naszego członka wspierającego i przygotowane w formie multimedialnej, i sukcesywnie, w miarę możliwości organizacyjnych, wprowadzane są do materiałów informacyjnych na naszej stronie internetowej, skąd będzie można je pobrać w formacie PDF.

Poniżej przedstawiamy jedno ze sprawozdań Zarządu Klubu VM autorstwa Pana Prezesa płk. Zygmunta Łabędzkiego za rok 2011. Mimo kilku faktów, które zdążyły już nabrać statusu „archiwalnych”, w większości zagadnień stanowi ono zapis spraw aktualnych i realizowanych, ściśle związanych z zadaniami statutowymi naszego Stowarzyszenia.

red.

Prezes

*Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari
płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki „Łoś*

SPRAWOZDANIE Zarządu Klubu VM

Spełniając wolę czytelników, Klub VM postanowił wrócić do dawnej formy i tytułu informowania i zdawania relacji z pracy Zarządu Klubu VM za okresy objęte naszymi biuletynami.

W wydawaniu Biuletynów nastąpiło znaczne opóźnienie spowodowane trudnościami finansowymi i zahamowaniami wydawniczymi niezależnymi od Klubu VM. Przyczyny okazały się od Redakcji i Zarządu Klubu VM niezależne.

Po tym wstępie wyjaśniającym sprawę i w nawiązaniu do poprzednich sprawozdań – być może częściowo zązębiających się tym razem z niniejszym – rozpoczynamy regularne zamieszczanie sprawozdań w biuletynach Klubu VM.

Na wstępie, I tak, po nieodżałowanej śmierci ppłk Zdzisława Piłatowicza, członka założyciela Klubu VM i w pierwszej kadencji utalentowanego i niezwykle pracowitego Sekretarza Zarządu Klubu VM, a od II kadencji prezesa Klubu VM, Zarząd spróbował otrząsnąć się z tej straty, „zewrzeć szeregi” i pracować dalej w służbie Stowarzyszenia i etosu Orderu VM, mając na względzie zorganizowanie godnego Jubileuszu X-lecia reaktywowania działalności Klubu VM.

Dnia 3 maja br. niżej podpisany, p.o. prezesa Klubu VM, Honorowy Prezes Klubu VM (z nadania przez I zjazd Kawalerów VM) wziął udział w uroczystościach państwowych Święta Konstytucji 3 Maja na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego, a następnie w Pałacu Prezydenckim.

Spotkanie z tej okazji z Panem Prezydentem Bronisławem Komorowskim i Panem Premierem Donaldem Tuskiem oraz innymi członkami Kancelarii Prezydenta i Kancelarii Premiera pozwoliły na przypomnienie konieczności pilnego rozpatrzenia naszych wniosków jakie zostały złożone w poprzednich okresach i mimo zapewnień o przychylności dotąd nie spełnionych.

Rozmowy takie zostały również przeprowadzone z Panem Ministrem Tomaszem Siemoniakiem, Sekretarzem Stanu w MON Panem Czesławem Mroczkiem i Radcą Generalnym-koordynatorem w MON Panem Krzysztofem Sikorą. Rozmówcy przyrzekli życzliwe realizowanie sukcesywnie wniosków Klubu VM, czego oczekujemy i – dla pewności – staramy się o tym przypominać.

Dnia 12 maja Zarząd Klubu VM i wszyscy Kawalerowie VM (w tym także Damy VM) zostali zaproszeni do Ambasady USA z okazji Święta Weterana Armii Amerykańskiej. Na tym spotkaniu okolicznościowe przemówienie wygłosił niżej podpisany p.o. prezesa Klubu VM i łącznik Klubu VM z Ambasadą USA Kolega Jerzy Bartnik sprawujący na co dzień funkcję Przewodniczącego Komisji Socjalnej w Zarządzie Klubu VM.

Obydwa wystąpienia zostały przyjęte z aplauzem tak pracowników Ambasady USA jak i zaproszonych gości.

Okres od 12 maja br. został zdominowany staraniami o zorganizowanie Jubileuszowego Zjazdu Kawalerów VM zaplanowanego na dzień 19 maja 2011 roku tj. w 10-lecie reaktywowania Klubu VM.

Wprawdzie Jubileusz Klubu VM obchodziliśmy w 2011 roku, to jednak z uwagi na niezwykłą wagność tej daty dla historii Klubu VM i realizowanych działań – poświęćmy temu spotkaniu więcej uwagi.

Mimo trudności personalnych spowodowanych katastrofą lotniczą, nagłą śmiercią prezesa ppłk. Zdzisława Piłatowicza, odejściem z Zarządu mjr. Eugeniusza Guzka dotkniętego ciężką chorobą, wakatów spowodowanych katastrofą lotniczą w 2010 roku oraz spadkiem sił coraz starszych członków Zarządu, ciężar organizacji Jubileuszu spadł na barki niżej podpisanego i Kolegi kpt. Włodzimierza Tryki, etatowego pracownika MON oddelegowanego do ścisłej współpracy z Zarządkiem Klubu VM, a także reszty z pozostałych członków Zarządu oraz aktywnych, współpracujących na stałe z Klubem VM, członków wspierających.

Na podkreślenie zasługuje decydująca rola, jaką odegrało w tej uroczystości Dowództwo Garnizonu Warszawa oraz osobista dyspozycja Dowódcy Generała Wiesława Grudzińskiego i jego zastępcy płk. Mariusza Kubarka.

Decyzją Ministra ON Pana Bogdana Klicha, który przyjął patronat nad Jubileuszem Klubu VM, Zjazd odbył się w Centrum Konferencyjnym MON z pełną wojskową oprawą, z pocztem sztandarowym WP, wartą honorową trzech rodzajów wojsk przy głównym wejściu, posterunkiem przy bramie głównej, posterunkiem przy bramie wjazdowej. Zapewniony został dowóz od bramy do Sali konferencyjnej dwoma pojazdami (w systemie wahadłowym) oraz sanitarki przy wejściu w tym doraźna pomoc medyczna na sali obrad, nagłośnienie i dekoracja okolicznościowa sali konferencyjnej oraz sygnalista WP.

Ponadto przygotowano dekorację sali jadalnej, gdzie Pan Minister wydał obiad dla członków zwyczajnych-uczestników konferencji, zaproszonych gości z MON, DGW i współpracujących ministerstw, urzędów i stowarzyszeń oraz członków wspierających indywidualnych i zbiorowych. Po wyczerpaniu programu i dyskusji uczestnicy udali się na uroczysty obiad, a przed tym wyprawdzono – zgodnie z ceremoniałem – sztandar WP.

Dekoracja sali obrad i jadalni była dziełem członków Zarządu Klubu VM i Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej pod kierunkiem i inspiracją kpt. Włodzimierza Tryki.

10 lipca p.o. prezesa Klubu VM uczestniczył w Mszy Św. w Katedrze Polowej WP z okazji Święta Batalionu Reprezentacyjnego WP oraz w uroczystościach na placu w siedzibie Batalionu.

[W trakcie apelu płk w st. spocz. Tadeusz KOWALSKI wraz z ppłk w st. spocz. Danutą GAŁKOWĄ z Klubu Kawalerów Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI, przekazali na ręce mjr. Leszka SZCZEŚNIAKA, nadaną Batalionowi Reprezentacyjnemu WP Odznakę Honorową Klubu Kawalerów Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI. Przep. LT.]

19 lipca jeden z członków wspierających Klubu VM, Pan Konstanty Żuk, wyszedł z inicjatywą, aby udać się – jako indywidualny obywatel – do Kancelarii Prezydenta RP w celu upomnienia się o uruchomieniu przez Pana Prezydenta RP konkretnej opieki nad Kawalerami VM. W konsekwencji tego, dnia 13 października odbyła się rozmowa z Panem prof. Tomaszem Nałęczem Szefem doradców Pana Prezydenta RP z Prezesem Klubu VM i Panem Konstantym Żukiem. Oczekujemy na realizację obietnic.

Dnia 20 lipca Prezes Klubu VM wziął udział w uroczystościach Batalionu Reprezentacyjnego WP, gdzie wygłosił okolicznościowe przemówienie.

Dnia 15 sierpnia niżej podpisany wziął udział w Mszy Świętej w Katedrze Polowej WP za Ojczyznę i Naród oraz w uroczystościach na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego i przed Grobem Nieznanego Żołnierza, po czym w spotkaniu z Panem Prezydentem w Pałacu Prezydenckim.

25 sierpnia br. Prezes Klubu VM udzielił wywiadu dla TV i dnia 23 sierpnia niżej podpisany został przyjęty nowego Sekretarza Stanu w MON Pana Ministra Czesława Mroczyka, gdzie zreferował problemy i postulaty Klubu VM i potrzeby wymierających Kawalerów WP. Część postulatów obejmujących sprawy organizacyjne została już spełniona, reszta jest w trakcie realizacji, w tym nie odrzucony, ale odłożony do realizacji postulat powrotu do wypłacania pensji orderowej.

Dnia 3 i 4 września – udział w uroczystościach Święta Kawalerii Polskiej. Dnia 6 września Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych wydał obiad dla Zarządu i członków wspierających Klubu VM, podczas którego niżej wymieniony wygłosił okolicznościowe przemówienie.

Dnia 20 września Prezes Klubu VM wygłosił prelekcję w Naczelnej Radzie Spółdzielczej na temat walk i chwały Żołnierza Polskiego i znaczenia Orderu VM.

21 września niżej podpisany wygłosił prelekcję na uroczystościach nominacyjnych w ABW, a 4 października w szkole ABW na spotkaniu z nowymi kandydatami do służby.

5 października niżej podpisany wziął udział w pokazie historycznym w kinotece z inicjatywy Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Dnia 11 października odbyło się posiedzenie Zarządu Klubu VM z udziałem przedstawicieli Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

13 października niżej podpisany został przyjęty przez Szefa doradców Prezydenta RP Pana prof. Tomasza Nałęczę w sprawach nadania biegu wznowienia Ustawy Sejmowej nr 33 obowiązującej w II RP oraz w sprawach lepiej odczuwalnej opieki Pana Prezydenta RP, jako Patrona Klubu VM.

W związku z powierzeniem przez MON i Kancelarię Prezydenta funkcji ojca chrzestnego sztandaru Batalionu Reprezentacyjnego WP niżej podpisanemu, dnia 7 listopada 2011 roku odbyła się generalna próba na placu przed Belwederem z udziałem Pani Prezydentowej, jako matki chrzestnej. Dnia 10 listopada odbyła się uroczystość poświęcenia i wręczenia sztandaru Batalionowi Reprezentacyjnemu WP z udziałem obu Kancelarii i Ministra ON oraz zaproszonych urzędów i organizacji.

Dnia 11 listopada 2011 roku niżej podpisany wziął udział we wszystkich uroczystościach Święta Niepodległości oraz spotkaniu z Panem Prezydentem w Pałacu Prezydenckim, gdzie przypomniał o sprawach Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Dnia 16 listopada – wygłoszenie prelekcji w siedzibie ABW z udziałem Pana Prezydenta RP.

Dnia 22 listopada – uroczyste posiedzenie Zarządu Klubu VM z okazji Święta Niepodległości i złożenie sprawozdania z uroczystości państwowych. Dnia 15 grudnia – spotkanie opłatkowe w DGW, gdzie wygłoszono okolicznościowe przemówienie, po czym odbyło się spotkanie opłatkowe Klubu VM. ■

Spotkanie Podsekretarza Stanu w MON wiceministra dr. Macieja Jankowskiego z Zarządem Klubu VM

7 stycznia br. Prezes Rady Ministrów Donald Tusk mianował – na wniosek ministra Tomasza Siemoniaka – dr. Macieja Jankowskiego na stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej. Dotychczas (od lata 2011 r.) za sprawy socjalne w MON odpowiedzialny był sekretarz stanu Czesław Mroczek, któremu Minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak zdecydował o docelowym powierzeniu sekretarzowi stanu Czesławowi Mroczkowi kierownictwa nad pionem uzbrojenia i modernizacji – napisano w komunikacie MON.

Wiceministrowi Maciejowi Jankowskiemu podlega Departament Spraw Socjalnych, Departament Wychowania i Promocji Obronności oraz Biuro Skarg i Wniosków. Z upoważnienia ministra sprawuje też nadzór nad Wojskową Agencją Mieszkaniową oraz koordynuje współpracę resortu z parlamentem.

Siedem dni po mianowaniu na stanowisko podsekretarza stanu w MON, 14 stycznia br., wiceminister dr Maciej Jankowski złożył wizytę w Klubie Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Panu Ministrowi towarzyszył Radca Generalny Koordynator w MON Pan Krzysztof Sikora. Fakt, że Pan Minister zechciał spotkać się z członkami Klubu VM w tak niedługim czasie po mianowaniu na nowe stanowisko, przyjęliśmy jako najwyższy wyraz szacunku, uznania i pamięci dla „starych wiarusów”, żołnierzy, którzy z oddaniem walczyli o ojczyznę.

Gości przywitał Prezes Klubu VM płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki, który złożył meldunek i w krótkich, żołnierskich słowach przedstawił pracujących członków Zarządu oraz osoby współpracujące ze Stowarzyszeniem.

Pułkownik Zygmunt Łabędzki złożył gratulacje Panu Ministrowi od Klubu VM w związku z mianowaniem na stanowisko Podsekretarza Stanu w MON i wręczył oficjalny list gratulacyjny. Przekazał również opracowane przez oddelegowanych do pracy w Klubie VM pracowników Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej „Zeszyty

Historyczne”, których treść dotyczy historii powstania i działalności statutowej Stowarzyszenia.

Blisko dwugodzinne spotkanie było okazją do zapoznania Pana Ministra z całokształtem działalności Klubu VM, przedstawienia historii powstania i omówienia zakresu pracy Klubu VM w tym działań we współpracy z DWiPO MON i WCEO, a także omówienia bieżących spraw,

w szczególności – z uwagi na zaawansowany wiek członków Klubu VM i coraz słabszy stan zdrowia – zagadnień związanych z organizowaniem, koordynowaniem i udzielaniem konkretnej, wymiernej pomocy w zakresie opieki zdrowotnej.

Spotkanie upłynęło w miłej, pełnej wzajemnego zrozumienia atmosferze. Pan Minister dr Maciej Jankowski z uwagą wysłuchał relacji Prezesa Klubu VM, omówiono wiele zasadniczych zagadnień. Wyraził szczere uznanie dla Klubu VM za dotychczas podejmowane inicjatywy i efektywne działanie. Zapewnił też Prezesa Klubu VM o kontynuowaniu współpracy i udzielaniu wsparcia w działalności statutowej Stowarzyszenia.

Prezes Klubu VM wyraził – w imieniu własnym i wszystkich członków Zarządu – serdeczne podziękowanie Panu Ministrowi za pamięć o Klubie VM zrzeszającego żołnierzy, dla których „Honor i Ojczyzna oraz praca na rzecz upamiętniania losów żołnierskich i dziejów oręża polskiego brzmią nieustannie dumnie i ważnie” [cyt. z listu Zarządu Klubu VM do Pana Ministra]. ■

LT

**Pan minister Maciej Jankowski i radca generalny-koordynator w MON
Pan Krzysztof Sikora z wizytą w Klubie VM**

Fot.: H. Ratyna

Prezes Klubu VM płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki zapoznaje Gości ze sprawami związanymi z działalnością statutową Stowarzyszenia

183 rocznica bitwy pod Olszynką Grochowską

Klub VM stara się – zgodnie ze swoją statutową działalnością – uczestniczyć w uroczystościach historycznych. Niestety, nie zawsze jest to możliwe, przede wszystkim ze względu na zaawansowany już wiek członków Zarządu i – co się z tym wiąże – coraz słabszy stan zdrowia.

Jednak, nie poddajemy się. Gdy tylko samopoczucie pozwala, zakładamy mundur i uczestniczymy w tych swoistych lekcjach historii rodzimej i patriotyzmu oddając hołd tym, którzy polegli w obronie ojczyzny.

23 lutego 2014 r. płk Bolesław Siemiątkowski reprezentował Klub VM i środowisko weteranów walk II wojny światowej odznaczonych Orderem Virtuti Militari na uroczystości patriotycznej zorganizowanej z okazji 183. rocznicy bitwy pod Olszynką Grochowską.

W uroczystości wzięli udział m.in. przedstawiciele Parlamentu Rzeczypospolitej Polskiej, Ministerstwa Obrony Narodowej, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Wojskowej Akademii Technicznej, władz samorządowych i administracyjnych Województwa Mazowieckiego, Miasta Stołecznego Warszawy, organizacji pozarządowych oraz szkół.

Apel Pamięci poprzedzony był przejściem uczestników uroczystości Aleją Chwały Bohaterów Powstania Listopadowego przed Pomnik Bitwy pod Olszynką Grochowską, gdzie odmówiono modlitwę za poległych rodaków. Oddana została salwa honorowa, po czym złożono wieńce i kwiaty.

Organizatorem uroczystości było Stowarzyszenie „Olszynka Grochowska” i „Krań Pamięci Narodowej”. Dowództwo Garnizonu Warszawa wystawiło asystę honorową.

Oprawa wojskowa uroczystości podkreśliła doniosłość wydarzenia i zbudowała, jak zawsze, podniosłą i wzruszającą atmosferę, co miało niewątpliwie wpływ na wrażliwy odbiór szczególnie przez młode pokolenie. ■

LT

**Pierwszy z lewej
(w pierwszym
rzędzie)
płk w st. spocz.
Bolesław
Siemiątkowski**

Święto 10 Warszawskiego Pułku Samochodowego im. Stefana Starzyńskiego

W dniu 14 marca 2014 roku płk Zygmunt Łabędzki reprezentował Klub VM na uroczystym apelu z okazji Święta 10 Warszawskiego Pułku Samochodowego.

W uroczystości uczestniczyli również inni przedstawiciele środowisk kombatanckich, wśród nich Przewodniczący Środowiska AK „GURT” Pan mjr dr Ryszard Boreński ze sztandarem „GURTU”.

Oficjalną część uroczystości rozpoczął ppłk Sławomir Szopa, który złożył meldunek Dowódcy Garnizonu Warszawa gen. bryg. dr. Wiesławowi Grudzińskiemu.

Wśród gości obecny był gen. dyw. Jan Klejszmit (dowódca Garnizonu Warszawa w latach 2004-2006) oraz szefowie i przedstawiciele jednostek, i instytucji wojskowych, m.in. Pani prof. nadzw. dr hab. Aleksandra Skrabacz dyrektor Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej i Pani kmdr Bożena Szubińska, przewodnicząca Rady ds. Kobiet w Siłach Zbrojnych RP.

Fot.: strona internetowa 10wpsam

Kolejnym punktem uroczystości była ceremonia wręczenia medali i wyróżnień nadanych żołnierzom i pracownikom wojska pułku. **Szczególnie miłym dla Klubu VM akcentem było wręczenie przez Dowódcę Pułku Pana płk. dypl. Tomasza Dominikowskiego Odznaki Pamiątkowej Pułku „Honorowemu Prezesowi Stowarzyszenia Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari Panu płk. Zygmuntowi Łabędzkiemu w podziękowaniu za długoletnią współpracę i zasługi”.** Podobną Odznaką uhonorowany został również Naczelny Kapelan Wojskowy, Ewangelicki Biskup Wojskowy ks. bp. płk Mirosław Wola.

Oficjalna część uroczystości została zakończona odegraniem „Pieśni Reprezentacyjnej Wojska Polskiego” oraz defiladą – przy akompaniamencie Orkiestry Reprezentacyjnej WP – pododdziałów Pułku i pokazem musztry paradnej w wykonaniu żołnierzy z Batalionu Reprezentacyjnego WP. Zaprezentowano też sprzęt wojskowy pozostający na wyposażeniu Pułku.

Uroczystość zakończono miłym spotkaniem „przy kawie” i pogawędkami żołnierskich pokoleń. ■

LT

Fot. LT

**Jubileusz
90 Rocznicy Urodzin
Pani płk w st. spocz.
Danuty Gałkowej**

**Serdecznie życzenia
zdrowia i wszelkiej
pomyślności
życzą Koleżanki
i Koledzy z Klubu
VM oraz Członkowie
Wspierający 😊**

O bardzo interesujących losach Pani płk Danuty Gałkowej, Damie Orderu Virtuti Militari, piszemy na naszej stronie internetowej. Zapraszamy serdecznie do zapoznania się z biografią Jubilatki i Jej niezwykłymi losami wojennymi. Wkrótce publikacja również w naszych „Zeszytach Historycznych”.

Awans „Honorowego Podhalańczyka”

Do mjr. Stanisława Sudyki

Drogi Kolego,

Dziękujemy serdecznie za dzielenie się z nami informacjami z Rzeszowszczyzny dotyczącymi podejmowanych przez jednostki wojskowe i instytucje edukacyjne przedsięwzięć na rzecz upowszechniania, i upamiętniania tradycji orężnych oraz historii Orderu Virtuti Militari i osób nim uhonorowanych. Dziękujemy za przystane dokumenty i fotografie.

Składamy serdeczne gratulacje z okazji awansu. Życzymy wszelkiej pomyślności i jak najlepszego samopoczucia. Niech każdy dzień przynosi radość życia i satysfakcję z działalności społecznej, a wdzięczność i szacunek młodego pokolenia stanowią najwartościowszą rekompensatę za wszystkie tragedie, przykrości i przeciwności losu, jakie były Pana udziałem.

Stanisław Sudyka w stopniu kapitana

Dziedziczenie tradycji w Rzeszowie

Przy okazji powyższej informacji z Rzeszowa, z satysfakcją przypominamy, że **21 Brygada Strzelców Podhalańskich przejęła tradycje Samodzielnej Brygady Strzelców Podhalańskich spod Narwiku (1939-1940).**

Stanisław Sudyka uczestniczył w uroczystości przejęcia tradycji, która odbyła się na terenie 21 batalionu logistycznego w Rzeszowie 6 listopada 2013 roku i dokonał – z upoważnienia Kapituły Orderu Virtuti Militari – przypięcia repliki Orderu Wojennego VM na sztandar 21 Brygady Strzelców Podhalańskich.

Zgodnie z Ceremoniałem Wojskowym Sił Zbrojnych RP, nastąpiło tym samym **symboliczne przekazanie Orderu Virtuti Militari**, którym był odznaczony (przez gen. Władysława Sikorskiego, za kampanię norweską i walki pod Narvikiem w 1940 r.) sztandar Samodzielnej Brygady Strzelców Podhalańskich.

Fot.: strona internetowa 21BSP

Natomiast w tym roku, 3 marca, **żołnierze z Grypy A Jednostki Wojskowej Komandosów¹ z Lublińca przejęli tradycje batalionu AK „Miotła”**. Decyzję o przejęciu tradycji historycznych podpisał wiceminister MON Maciej Jankowski.

Komandosy z Lublińca są kontynuatorami tradycji: Polskiego Samodzielnego Batalionu Specjalnego (1943-1944), oddziałów Kedywu Komendy Głównej Armii Krajowej batalionów AK „Zośka” (1942-1944) i „Parasol” (1944) [tradycję przejęli żołnierze z Grupy C], 1 Samodzielnej Kompanii „Comamando” (1942-1944), batalionu Armii Krajowej „Miotła” (1944), 62 Kompanii Specjalnej „Commando” z Bolesławca (1967-1994) [tradycję przejęli żołnierze Grupy B], 1 batalionu szturmowego w Dziwnowie (1964-1993) i 1 Pułku Specjalnego Komandosów w Lublińcu (1993-2011).

„Zośkę” i „Parasol” tworzyli w większości harcerze i uczniowie z najlepszych liceów warszawskich, natomiast „miotlarze”, to byli najczęściej chłopcy i dziewczęta z biednych dzielnic Warszawy. **Za swoją służbę i wybitne męstwo wielu „miotlarzy” otrzymało Krzyż Walecznych, a 33 żołnierzy batalionu odznaczonych zostało Virtuti Militari.**

7 października 2005 roku, z inicjatywy Środowiska Weteranów Batalionu AK „Zośka”, zostały przeniesione insygnia Orderu VIRTUTI MILITARI na sztandar Pułku [w latach 1995–2011 Jednostka nosiła nazwę 1 Pułk Specjalny Komandosów]. Środowisko weteranów reprezentował wówczas prezes prof. inż. Tytus Karlikowski, a 1 PSK dowódca płk Piotr Patalong. ■

LT

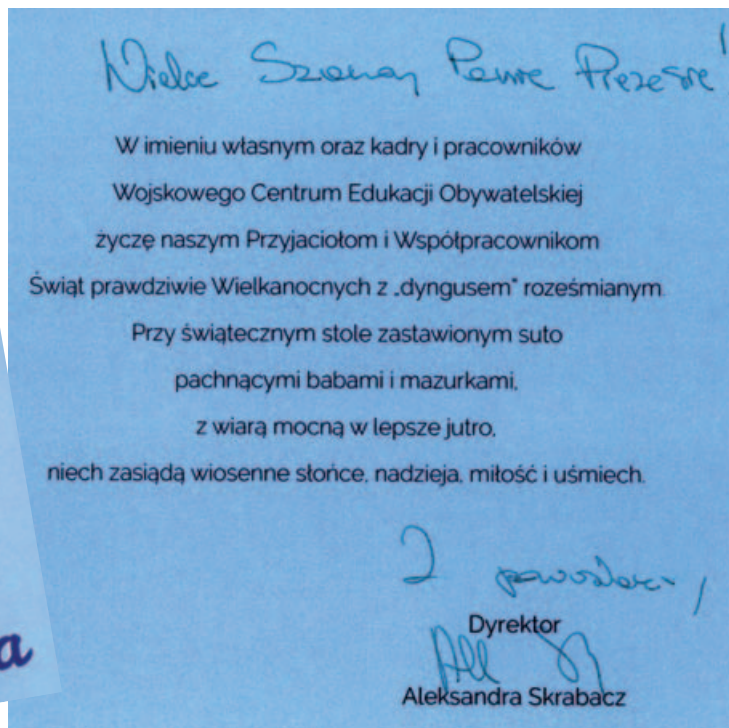

**Odnaka
1 Pułku Specjalnego
Komandosów**

**Odnaka
Jednostki Wojskowej
Komandosów**

1 Nazwa „Jednostka Wojskowa Komandosów” obowiązuje od 01 października 2011 r.

Podobnych w treści, specjalnie przygotowanych na okoliczność Świąt kartek, otrzymaliśmy od wielu współpracujących z nami i życzliwych nam urzędów, instytucji i jednostek, a także osób prywatnych, w tym – członków naszego Klubu VM. Za wszystkie dowody pamięci, bardzo serdecznie dziękujemy i oczywiście – z radością i sympatią odwzajemniamy życzenia.

Uroczystości w Szkole Podstawowej nr 70 im. Bohaterów Monte Cassino

Przedstawiciele Klubu VM uczestniczyli – w myśl podpisanego ze Szkołą Listu Intencyjnego o Współpracy – w corocznej uroczystości Święta Szkoły Podstawowej nr 70 im. Bohaterów Monte Cassino w Warszawie. Klub VM patronuje wszystkim przedsięwzięciom szkolnym o charakterze historyczno-patriotycznym, w tym m.in. konkursom i uroczystościom rocznicowym. W 2014 roku okazją do spotkania uczniów z weteranami walk II wojny światowej było nie tylko Święto Szkoły, ale i finał Mokotowskiego Konkursu Historycznego „Historia nauczycielką życia” oraz Konkursu Historyczno-Plastycznego „Dziadek i Niedźwiadek”.

Klub Virtuti Militari i Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej na spotkaniu z młodzieżą w Płocku

(tekst i fotografie w opracowaniu uczniów płockiej Szkoły)

W roku szkolnym 2013/2014 uczniowie klasy II a gimnazjum realizowali projekt edukacyjny *Sylwetka patrona szkoły – Józefa Hallera*. Mottem projektu były słowa Prymasa Tysiąclecia, Kardynała Stefana Wyszyńskiego: *Sztuką jest umierać dla Ojczyzny, ale jeszcze większą sztuką jest dobrze żyć dla niej*. Jednym z zaplanowanych zadań była organizacja spotkania z pracownikami Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej. Odbyło się ono 19 maja 2014 roku w auli III LO. Zaproszonymi gośćmi byli pan major Włodzimierz Tryka oraz pan dr Bartłomiej Bydoń, który przybliżył uczestnikom spotkania – ponad 100 uczniom z klas pierwszych i drugich Naszego Gimnazjum – postawę życiową i dokonania generała Hallera.

Obecnością zaszczyliła nas także pani **Danuta Gałkova**, podpułkownik Wojska Polskiego, sanitariuszka i łączniczka, powstaniec warszawski, żołnierz Armii Krajowej, autorka książki *Byłam warszawskim Robinsonem*, która za walkę w Powstaniu Warszawskim została odznaczona **Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari**.

Wśród innych odznaczeń wymienić należy Warszawski Krzyż Powstańczy, Medal za Warszawę, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, a także medalem **Sprawiedliwy wśród Narodów Świata**. W 2000 r. za zasługi w ratowaniu życia ludzkiego – wyniesienie 21 rannych żołnierzy z płonącego szpitala podczas Powstania 1944 – Pani podpułkownik została wyróżniona najwyższym odznaczeniem pielęgniarskim (nadawanym przez Międzynarodowy Czerwony Krzyż,) medalem **Florence Nightingale**.

Pani Danuta Gałkova podzieliła się z uczniami również innymi wzruszającymi wspomnieniami z czasów powstania.

Celem projektu edukacyjnego *Sylwetka patrona szkoły – Józefa Hallera* była przede wszystkim popularyzacja wiedzy na temat patrona szkoły. Uczniowie, korzystając z różnych źródeł informacji, zapoznali się z biografią wybitnego dowódcy i działacza społecznego. Zdobytą wiedzę wykorzystali do nakręcenia krótkiego filmu poświęconego patronowi, opracowania prezentacji multimedialnej oraz przygotowania scenki *Wywiad z Hallerem*. Działania te zostały zaprezentowane podczas klasowego podsumowania projektu 28 kwietnia 2014 roku.

Nauczycielami odpowiedzialnymi za realizację projektu byli: pani Elżbieta Zaroń – nauczyciel języka polskiego i szkolny koordynator ds. projektów oraz pan Stanisław Krakowski – nauczyciel historii i wychowawca klasy II a. ■

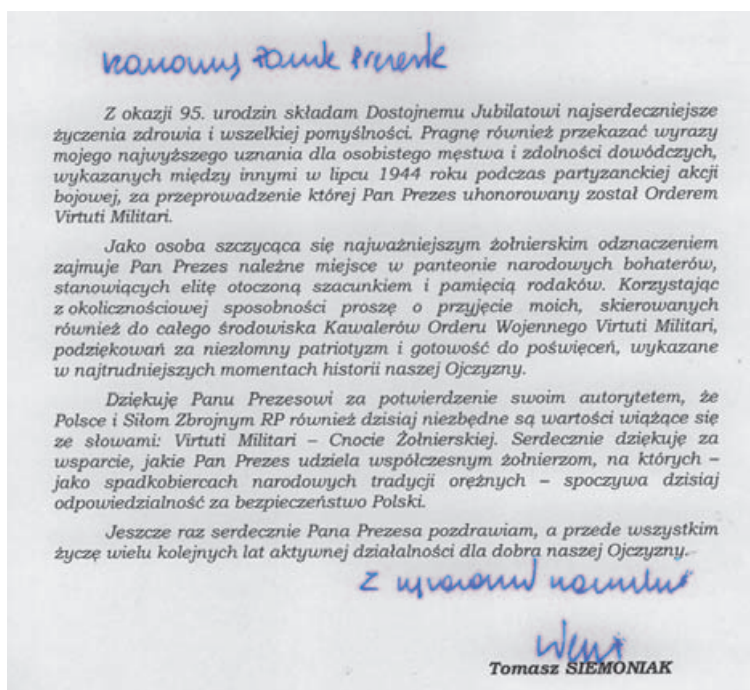

Jubileusz 95-lecia płk. Zygmunta Łabędzkiego

W dniu 5 maja 2014 r. odbyło się uroczyste spotkanie z okazji 95-lecia urodzin płk. Zygmunta Łabędzkiego ps. „Łoś”, Prezesa Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

W spotkaniu z Jubilatem udział wzięli m.in.: Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Maciej Jankowski, Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dr Jan Stanisław Ciechanowski, Radca Generalny-Koordynator w Ministerstwie Obrony Narodowej Krzysztof Sikora, Dowódca Garnizonu Warszawa gen. bryg. Wiesław Grudziński oraz ppłk Danuta Gałkova, płk Tadeusz Kowalski i płk Bronisław Maciaszczyk, a także rodzina płk. Łabędzkiego.

Pan minister Maciej Jankowski przekazał Jubilatowi uroczysty list, w którym m.in. minister Tomasz Siemoniak zwrócił się również do wszystkich Dam i Kawalerów Orderu VM:

Minister dr Jan Stanisław Ciechanowski wręcza Jubilatowi pamiątkową statuetkę

29 Maja Dzień Weterana Działań Poza Granicami Państwa

Z okazji Dnia Weterana Działań Poza Granicami Kraju życzymy serdecznie wzajemnego wsparcia i braterstwa, zdrowia, szczęścia osobistego, zrozumienia, szacunku i wsparcia od społeczeństwa.

Wyrazy Podziękowania, Szacunku i Uznania za Waszą profesjonalną, pełną oddania służbę Ojczyźnie!

Członkowie
ogólnopolskiego Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów
Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI

DZIEŃ WETERANA
DUMA. SZACUNEK. BRATERSTWO. HONOR. WSPARCIE

Święto Weterana Działań poza Granicami Państwa zostało ustanowione przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w 2011 roku i obchodzone jest **29 maja**, w dniu Międzynarodowego Dnia Uczestników Misji Pokojowych ONZ.

To święto wszystkich żołnierzy i funkcjonariuszy służb mundurowych oraz osób cywilnych, którzy **z polecenia Rzeczypospolitej**, wypełniają swoje obowiązki służbowe poza jej granicami.

Największym projektem towarzyszącym obchodom jest kampania społeczna „Dzień Weterana – Szacunek i Wsparcie”, której celem jest budowanie świadomości patriotycznej Polaków, kształtowanie szacunku społeczeństwa dla żołnierza, do polskich barw narodowych i munduru oraz zrozumienia dla służby żołnierza w imię dobra ojczyzny. Jednocześnie – uwrażliwienie społeczeństwa na problemy weteranów i ich rodzin, szczególnie tych, którzy zostali poszkodowani w czasie pełnienia służby, albo ponieśli najwyższą cenę – cenę życia.

Poprzez akcję społeczną organizatorzy, pragną wpłynąć na świadomość Polaków o potrzebie wsparcia dla rannych weteranów oraz szacunku dla weteranów działań poza granicami kraju.

W ramach kampanii „Dzień Weterana – Szacunek i Wsparcie” realizowanych jest wiele przedsięwzięć. Oprócz corocznych, uroczystych, centralnych i lokalnych obchodów w maju, przez cały rok organizowane są spotkania w szkołach, prelekcje, pokazy filmowe, pokazy sprzętu, dni otwartych koszar, promocje książek, festyny itp.

Dużym zainteresowaniem cieszą się wystawy fotograficzne, szczególnie wówczas, gdy towarzyszą im spotkania z autorami.

Jednym z takich autorów, którzy prezentują swoje prace i opowiadają o służbie żołnierza polskiego poza granicami kraju jest **st. plut. rezerwy Szymon Mutwicki**, żołnierz 11 Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancерnej, uczestnik misji w Iraku i Afganistanie. Żołnierz, który bez stałego wsparcia instytucjonalnego, za to z wielki własnym zaangażowaniem oraz życzliwością znajomych i nieznajomych, niczym „wędrowny misjonarz” (nomen omen) jeździ po Polsce i uwrażliwia, wzrusza, wzbudza zainteresowanie i ...edukuje. Bezcennym wzbogaceniem i uzupełnieniem wystawy są rozmowy z Autorem, jego wspomnienia i refleksje – bezcenne, jak zawsze, gdy wypowiada je bezpośredni uczestnik i świadek zdarzeń.

Szymon Mutwicki jest autorem ponad ośmiu tysięcy zdjęć. Kilkadziesiąt fotografii złożyło się na wystawę „Afganistan, kto je pokocha?”. Jej bohaterami są afgańskie dzieci. Wystawa prezentowana była dotychczas m.in. w Zbąszyniu, Inowrocławiu, Żarach, Czarnkowie, Warszawie, Wrocławiu i in.

Fragment wystawy fotograficznej „Kto je pokocha?” Szymona Mutwickiego prezentowanej m.in. w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie w 2013 r. z okazji Dnia Niepodległości. Na fotografii z prawej: Autor w towarzystwie członków wspierających Klubu VM, Włodzimierza Tryki i Liliany Tryki

Kolejnym wydarzeniem dot. upowszechniania wiedzy o działaniach wojskowych poza granicami kraju, o którym warto wspomnieć, jest wystawa fotograficzna pt. „**WeteraNNi działań poza granicami kraju**”, przygotowana przez Stowarzyszenie Rannych i Poszkodowanych w Misjach Poza Granicami Kraju. Prezentowane zdjęcia przedstawiają sylwetki dwudziestu weteranów, którzy zostali ranni podczas pełnienia służby na misjach zagranicznych w Iraku i Afganistanie.

Podczas jej otwarcia wicemarszałek Cezary Grabarczyk przypomniał o uchwalonej przez Sejm *Ustawy z dnia 29 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami kraju*, która przyznaje weteranom i weteranom poszkodowanym pewne uprawnienia, związane z uhonorowaniem ich służby oraz zapewnieniem świadczeń opieki zdrowotnej i pomocy psychologicznej, dofinansowania nauki, uprawnień socjalnych i pracowniczych, a także możliwości przyznania dodatku weterana tym spośród nich, którzy pobierają emeryturę lub rentę inwalidzką.

Nade wszystko jednak, jak podkreślił, weteranom należy się pamięć, szacunek i wsparcie, dlatego warto wspierać kampanie społeczne przybliżające szerszej opinii publicznej działalność żołnierzy w misjach poza granicami kraju oraz poświęcenie z jakim służą Ojczyźnie.

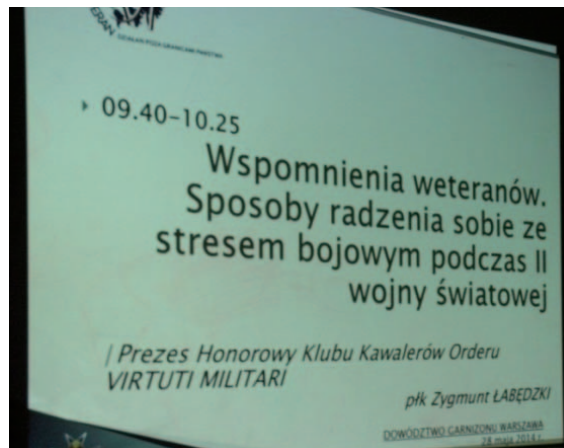
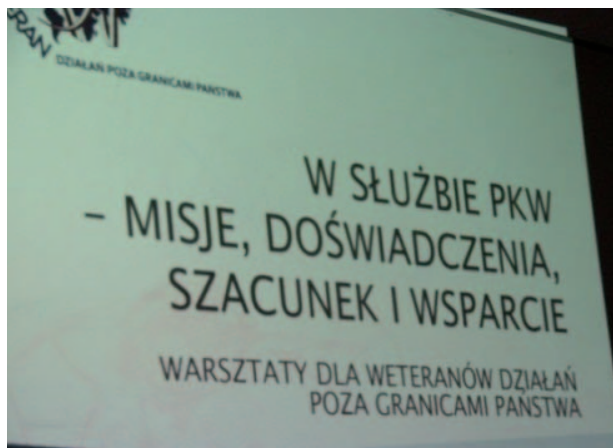

Zaprezentowaliśmy Czytelnikowi dwie interesujące wystawy fotograficzne. Oby więcej takich przedsięwzięć i pomysłów. Gratulujemy wszystkim Autorom i życzymy wytrwałości w kontynuowaniu tej cennej działalności.

Członkowie Klubu VM z całym oddaniem wspierają wspomnianą kampanię społeczną i wszelkie działania służące jej realizacji. Dlatego staramy się skromnie, również w naszych wydawnictwach i na stronie internetowej propagować temat, i jako weterani działań wojennych, wyrażać całym sercem zrozumienie, poparcie i szacunek dla naszych żołnierzy. Służą temu również nasze spotkania z młodzieżą szkolną, a także – z żołnierzami. ■

LT

Spotkanie Zarządu Klubu VM z weteranami współczesnych działań wojskowych

W dniach 28 – 29 maja 2014 r. Dowództwo Garnizonu Warszawa zorganizowało w 10 Warszawskim Pułku Samochodowym, w ramach obchodów Dnia Weterana Działania Poza Granicami Państwa, warsztaty pt. „**W służbie PKW – misje, doświadczenia, szacunek i wsparcie**”. Ich uczestnicy – żołnierze i pracownicy wojska reprezentujący jednostki wojskowe DGW, zapoznali się z funkcjonującym w MON systemem pomocy i opieki psychologicznej oraz zagadnieniami dotyczącymi etycznych problemów walki zbrojnej oraz współczesnych form i metod radzenia sobie z objawami stresu bojowego podczas działań bojowych, konspiracyjnych i dywersyjnych. Wysłuchali także informacji nt. funkcjonujących w Wojskowym Ośrodku Szkoleniowo – Kondycyjnym Mrągowo turnusów rehabilitacyjnych z treningiem psychologicznym, organizowanych dla żołnierzy powracających do kraju po wykonaniu zadań poza jego granicami.

Duże zainteresowanie wzbudziły wspomnienia kombatantów, uczestników II wojny światowej, którzy dzielili się swoimi doświadczeniami m.in. w pokonywaniu stresu podczas walk frontowych. Prezes Klubu VM płk Zygmunt Łabędzki swoim wystąpieniem zrobił tak duże wrażenie, że uczestnicy spotkania powstali z miejsc i uhonorowali pułkownika długimi brawami. ■

WYDARZENIA

Źródło (foto i tekst): www.dgw.wp.mil.pl

Uroczystości w Raławicach z udziałem członków Klubu VM

16 maja 2014 r. w Raławicach odbyły się obchody 220 rocznicy Bitwy pod Raławicami – zwycięskiej batalii Insurekcji Kościuszkowskiej, którym towarzyszył uroczysty Zlot Kawalerów Orderu Virtutti Militari. **Wśród zaproszonych gości byli m.in. Kawalerowie Orderu Virtutti Militari – członkowie Klubu VM: płk w st. spocz. Jerzy Pertkiewicz z Tarnowa i płk w st. spocz. Tadeusz Bieńkowicz z Krakowa oraz mjr w st. spocz. Mieczysław Wojtasik, por. w st. spocz. Tadeusz Karczewski i ppor. w st. spocz. Kazimierz Dryja.**

Obchody rocznicowe zainaugurowała msza św. W Kościele parafialnym w Raławicach, a następnie przemarsz pod Pomnik Bartosza Głowackiego i złożenie kwiatów. Niestety, nie-sprzyjająca aura popsuka nieco szyki organizatorom – ze względu na deszcz zasadnicza część uroczystości odbyła się nie pod pomnikiem bohatera Powstania Kościuszkowskiego na polu bitwy, jak zaplanowano, lecz w hali sportowej miejscowego gimnazjum. Zwieńczeniem uroczystości była rekonstrukcja bitwy pod Raławicami w wykonaniu Stowarzyszenia Strzelców z Broni Historycznej i Czarnoprochowej pn. Poznański Regiment Odprzodowy.

Na zdjęciu płk w st. spocz.
Tadeusz Bieńkowicz

Obchody 220 rocznicy Bitwy pod Raławicami współorganizowane były przez Stowarzyszenie na rzecz Dialogu, Współpracy i Rozwoju w Raławicach, Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Krakowie oraz Wójta Gminy Raławice. Projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego.

Tekst i foto: www.muzeum-ak.pl

93 Rocznicą Urodzin mjr w st. spocz. Henryka Pawelca, Kawalera Orderu Virtuti Militari

Jeżeli obchodzi się urodziny „dziewięćdziesiąte któreś”, to właściwie każdą z tych rocznic traktować można jako „okrągłą”, zatem – uroczystą, wyjątkową. A jeżeli rocznicę taką obchodzi żołnierz, który brał udział w walkach za naszą Ojczyznę, to jest to najwłaściwsza okazja do okazania Jubilatowi najwyższego szacunku i podziękowań, a także pamięci ze strony współczesnego, młodszego pokolenia.

W dniu 25 maja odbyła się uroczystość z okazji rocznicy 93 urodzin naszego klubowego Kolegi, mjr. w st. spocz. Henryka Pawelca, partyzanta i działacza Organizacji Londyńskich. Spotkanie zaszczytili swoją obecnością m.in.: **podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Pani Beata Oczkowicz**, Dowódca 6 Brygady Powietrznodesantowej im. generała Stanisława Sosabowskiego gen. bryg. Adam Joks, Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Kielcach płk Wiesław Święchowicz, Wojskowy Komendant Uzpełnień w Kielcach mjr Mirosław Wolski oraz kawalerzyści ze Stowarzyszenia Świętokrzyskiego Szwadronu Kawalerii Ochotniczej im. Henryka Dobrzańskiego „Hubala”.

Wyjątkową i wzruszającą dla Jubilata chwilą było wręczenie przez Panią Minister tortu ozdobionego spadochroniarską „gapą”, a odegranie przez generała Joksa na trąbce „sto lat” miłym zaskoczeniem i dużą niespodzianką.

Fot.: www.wszwkielce.wp.mil.pl /K. Kubicki/

Mjr Henryk Pawelec ps. Andrzej był uczestnikiem kampanii wrześniowej, od października 1939 roku członkiem konspiracji, żołnierzem Armii Krajowej, dowódcą zwiadu konnego w oddziale AK „Wybranieccy” pod dowództwem „Barabasza” i w zgrupowaniu „Ponurego”, następnie służył w 4 Pułku Piechoty AK. Dowódca kadrowej organizacji wojskowej „NIE”, która kontynuowała walkę o niepodległość Polski po wkroczeniu Armii Czerwonej. Od 1946 roku w II Korpusie Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie.

Był działaczem polonijnym w Wielkiej Brytanii. Odznaczony Orderem Virtuti Militari V klasy i dwukrotnie Krzyżem Walecznych. Do Polski wrócił w 1992 roku.

Zarząd Klubu VM składa serdeczne gratulacje z okazji Rocznic Urodzin. Życzymy wszelkiej pomyślności, zdrowia i wiele życzliwości wokół. ■

LT

*„Ten kto nie szanuje i nie ceni swojej przeszłości,
nie jest godzien szacunku terażniejszości,
ani prawa do przyszłości”*

Józef Piłsudski

Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari po raz szósty patronował ogólnopolskiemu XIX Konkursowi Historycznemu i VII Olimpiadzie Tematycznej „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”

5–7 czerwca 2014 r.

Ogólnopolski Konkurs Historyczny i Olimpiada Tematyczna „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego” jest przedsięwzięciem o wieloletniej tradycji, skierowanym do uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych, szkół zawodowych i ponadgimnazjalnych.

Obejmuje swoją tematyką historię Polski i dzieje oręża polskiego ze szczególnym uwzględnieniem znajomości broni i barwy, architektury obronnej, topografii wojskowej, heraldyki, falerystyki, formacji wojskowych oraz ich dowódców.

Najważniejszymi celami Konkursu i Olimpiady są: kształtowanie postaw patriotycznych młodego pokolenia poprzez upowszechnianie wiedzy o historii oręża polskiego w różnych okresach historycznych oraz o znaczeniu Sił Zbrojnych w życiu narodu i państwa polskiego, popularyzowanie wśród młodzieży wiedzy o losach żołnierza oraz kształtowanie umiejętności kreatywno-krytycznego myślenia o dziejach minionych.

7 czerwca 2014 roku w Zamku Królewskim w Warszawie „Pieśnią Reprezentacyjną Wojska Polskiego” w wykonaniu artystów z Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego rozpoczęto uroczystą galę z okazji zakończenia XIX edycji Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego oraz VII Ogólnopolskiej Olimpiady Tematycznej z cyklu „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego” im. mjr. Marka Gajewskiego.

W uroczystości udział wzięli Pan Maciej Jankowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej. Zaproszenie przyjęli również gen. bryg. Krzysztof Domżański – Szef Zarządu Organizacji i Uzupelnień P1 Sztabu Generalnego WP, Dyrektor Departamentu Wychowania i Promocji Obronności MON Pan płk Jerzy Gutowski, Dyrektor Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej Pani prof. nadzw. dr hab. Aleksandra Skrabacz, Pan Zbigniew Czaplicki – Pełnomocnik Zarządu Województwa ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w Kancelarii Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz przedstawiciele władz oświatowych.

Do Finału zakwalifikowało się 133 uczniów. Nagrody, wyróżnienia oraz dyplomy wręczyli w imieniu Ministra Obrony Narodowej: Podsekretarz Stanu w MON Pan Maciej Jankowski, Szef Zarządu Organizacji i Uzupelnień P1 Sztabu Generalnego WP Pan gen. bryg. Krzysztof Domżański, Dyrektor Departamentu Wychowania i Promocji Obronności MON Pan płk Jerzy Gutowski oraz Dyrektor Wojskowego Centrum Edukacji

Obywatelskiej Pani prof. nadzw. dr hab. Aleksandra Skrabacz. W imieniu władz oświatowych: Mazowiecki Kurator Oświaty Pan Karol Semik, Dyrektor Mazowieckiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli Pan Jarosław Zaroń oraz – w imieniu Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego – Pan prof. Wiesław Jan Wysocki.

Od 6 lat Konkurs i Olimpiadę obejmuje Patronatem Honorowym Stowarzyszenie-Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, które w uznaniu wiedzy historyczno-wojskowej młodzieży biorącej udział w zmaganiach konkursowych przygotowuje corocznie dla finalistów pamiątkowe medale. W tym roku, w imieniu Dam i Kawalerów Orderu Virtuti Militari medale wręczali: Pan płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki, Pani ppłk w st. spocz. Danuta Gałkowska, Pan płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski i Pan płk w st. spocz. Tadeusz Kowalski. W imieniu Porozumienia Organizacji Kombatanckich Miasta Płocka gratulacje finalistom złożył Pan Edward Jankowski.

Konkurs i Olimpiada rozgrywane były pod Patronatem Honorowym Ministra Obrony Narodowej, Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari oraz Porozumienia Organizacji Kombatanckich Miasta Płocka. Organizatorami byli: Mazowiecki Kurator Oświaty, Wydział Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej, Stowarzyszenie Inicjatyw Edukacyjnych „Delta”, Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli, Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku oraz Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

Tegoroczne zmagania Konkursu Historycznego odbyły się pod hasłem „Polski czyn zbrojny w okresie II wojny światowej w latach 1939-1945”, a Olimpiada Tematyczna dotyczyła lat 1914-1950 i nosiła tytuł „Od Strzelców i Legionistów do Żołnierzy Wyklętych”. W roku bieżącym do Konkursu i Olimpiady w całej Polsce przystąpili uczniowie ze szkół podstawowych, gimnazjalnych, zawodowych i ponadpodstawowych. Przez długie miesiące brali oni udział w zmaganiach na poszczególnych etapach, które pozwoliły wyłonić najlepszych z najlepszych. Zdaniem komisji egzaminacyjnej, wszyscy wykazali się wiedzą znacznie wykraczającą zakres podstawy programowej nauczania. Jest to sukces zarówno uczestników, jak i ich nauczycieli, i opiekunów.

Uroczystość zakończył występ chóru i solistów Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego, którzy zaprezentowali wiązkę pieśni patriotycznych. ■

mjr Włodzimierz Tryka

„Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego” w obiektywie...

Klub VM serdecznie gratuluje nie tylko finalistom i laureatom! Gratulujemy i dziękujemy wszystkim, którzy corocznie biorą udział w Konkursie i Olimpiadzie, począwszy od etapu szkolnego, przez lokalny, do wojewódzkiego i ogólnopolskiego. Ze względów organizacyjnych, wszyscy nie mogą być laureatami i wygrać, ale w naszym odczuciu – wszyscy jesteście zwycięzcami! Przekazujemy Wam, drodzy uczniowie, słowa wielkiego uznania dla Waszej wiedzy i zaangażowania, dla uporczywości i konsekwencji w poznawaniu historii naszego kraju i zgłębiania szczegółowej, często hobbistycznej wiedzy, której często nie powstydziliby się profesjonalista. Z całą pewnością nie raz zaskoczyliście i zaskoczycie waszego Nauczyciela! My, żołnierze z okresu walk II wojny światowej, corocznie ze wzruszeniem uczestniczymy w uroczystym Finale i corocznie pozostajemy pod wielkim wrażeniem waszych dokonań. Dziękujemy wam, raz jeszcze gratulujemy. Jesteście wyjątkowi i takimi pozostajcie!

Drogim Pedagogom gratulujemy tak wspaniałych wychowanków, dziękujemy za naukę, za wspieranie ich w przygotowaniach i życzymy wielu sukcesów pedagogicznych.

Klub VM chętnie przyjmuje zaproszenia do obejmowania patronatem honorowym przedsięwzięć edukacyjno-historycznych realizowanych przez szkoły. W tym roku zaproszenie takie skierowało do Klubu VM Gimnazjum nr 2, zwracając się z prośbą o objęcie patronatem honorowym Dzielnicowego Konkursu Przedmiotowego pt. „**Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari. Na straży wolności i honoru**”.

Konkurs składał się z dwóch etapów i skierowany był do uczniów warszawskich szkół gimnazjalnych. Warunkiem udziału było przygotowanie prac w jednej z trzech kategorii:

- **historycznej** – prezentacja multimedialna na jeden z tematów:
 1. Historia Orderu Wojennego Virtuti Militari
 2. Dzieje jednostki wojskowej odznaczonej Orderem Wojskowym Virtuti Militari
- **literackiej** – praca pisemna na jeden z dwóch tematów:
 1. Byłem żołnierzem Pułku „Baszta”. Opowiadanie oparte na autentycznych wydarzeniach.
 2. Wywiad z Kawalerem Orderu WVM – bohaterem II wojny światowej
- **plastycznej** – wykonanie pracy plastycznej związanej z tematyką konkursu: zaprojektowanie oryginalnego plakatu opowiadającego o bohaterach (bohaterze) Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Jak poinformowali nas Organizatorzy, celem konkursu było propagowanie tradycji walk o wolność i niepodległość Polski oraz chwały oręża polskiego, a także przybliżenie młodzieży sylwetek Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Konkurs, to jednocześnie okazja do zaprezentowania twórczego spojrzenia młodego pokolenia na historię Polski.

Uroczyste zakończenie konkursu odbyło się 24 czerwca 2014 roku w kinie „Iluzjon”, podczas spotkania młodzieży z kombatantami. W uroczystości uczestniczył – reprezentując Klub VM – płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski.

Nagrody otrzymali:

KATEGORIA: PREZENTACJA MULTIMEDIALNA

- ✓ Szkoły podstawowe: I miejsce – Kamil Paczowski – Sz. Podst. nr 190
II miejsce – Natalia Iwaniuk – Sz. Podst. nr 107
II miejsce Bartosz Sobkowicz – Sz. Podst. nr 73
III miejsce Weronika Skwirut – Sz. Podst. nr 16
- ✓ Gimnazja: I miejsce – Krzysztof Guzowski – Gimn. nr 2
II miejsce – Aleksandra Tylenda – Gimn. nr 2
III miejsce Natalia Pawlicka – Gimn. nr 2
III miejsce – Karolina Rzyszkiewicz – Gimn. nr 2

KATEGORIA: PRACA LITERACKA

- ✓ Szkoły podstawowe: I miejsce – Maja Perkowska – Sz. Podst. nr 96
II miejsce – Anna Wieczorek – Sz. Podst. nr 260
- ✓ Gimnazja: I miejsce – Karolina Jakubiak – Gimn. nr 7
II miejsce – Marta Jerzykiewicz – Gimn. nr 2
III miejsce – Natalia Pawlicka – Gimn. nr 2

KATEGORIA: PRACA PLASTYCZNA

- ✓ Szkoły podstawowe: I miejsce – Zofia Maksymiuk – Sz. Podst. nr 190
II miejsce – Marcin Niemczyk – Sz. Podst. nr 330
III miejsce – Weronika Zygmund – Sz. Podst. nr 330
- ✓ Gimnazja: I miejsce – Jan Sitarski – Gimn. nr 7
II miejsce – Dominika Brzozowska – Gimn. nr 2
II miejsce – Marta Jerzykiewicz – Gimn. nr 2
III miejsce – Robert Sieniawski – Gimn. nr 2

Wszystkim Laureatom i Pedagogom serdecznie gratulujemy! Dziękujemy wszystkim uczniom, którzy wzięli udział w Konkursie i życzymy sukcesów w następnych edycjach.

Jednocześnie zawiadamiamy, że Klub VM weźmie chętnie udział w popularyzacji konkursu i upowszechnieniu prac związanych z Orderem Virtuti Militari. Chętnie opublikujemy nagrodzone prace w swoich wydawnictwach lub na stronie internetowej. Byłaby to – jak sądzimy – pamiątka, a jednocześnie forma uznania i dodatkowa nagroda. Dla Czytelników zaś interesująca lektura, przy czym dla rówieśników laureatów – dobry przykład i może... inspiracja? ■

LT

70 rocznica śmierci Józefa Becka

W dniu 5 czerwca 2014 r. członkowie Zarządu |Klubu VM wzięli udział w uroczystościach zorganizowanych w 70 rocznicę śmierci śp. Józefa Becka, dyplomaty – Ministra Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1932-39, pułkownika dyplomowanego Wojska Polskiego, jednego z najbliższych współpracowników Marszałka Józefa Piłsudskiego.

W uroczystości zorganizowanej przy jego grobie na Powązkach Wojskowych w Warszawie uczestniczyli m.in.: Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Bogusław Winid, Ambasador Rumunii, Ambasador Królestwa Maroka, Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Stanisław Ciechanowski, Dowódca Garnizonu Warszawa gen. Wiesław Grudziński oraz przedstawiciele placówek dyplomatycznych, kombatanci i weterani, wśród nich Dama Orderu VM **Pani płk Danuta Gałkova** oraz kawalerowie Orderu VM: **płk Zygmunt Łabędzki, płk Bronisław Maciaszczyk i płk Bolesław Siemiątkowski.**

Fot. UdsKiOR

Po okolicznościowych wystąpieniach odmówiono modlitwy, oddano salwę honorową oraz złożono wieńce na grobie śp. Józefa Becka.

Józef Beck zmarł na gruźlicę 5 czerwca 1944 r. w Stąże. Pochowany został z wojskowymi honorami na bukareszteńskim cmentarzu Bellu. Jego prochy sprowadzone zostały do Polski w 1991 roku. Józef Beck spoczywa na Powązkach Wojskowych w Warszawie. W dniu uroczystości, żołnierze z Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego zaciągnęli przy grobie honorową wartę.

*Order **wojskowy** VIRTUTI MILITARI jest nagrodą czynów wybitnego męstwa i odwagi, dokonanych w boju i połączonych z poświęceniem się dla dobra Ojczyzny.*

Ustawa z dnia 1 sierpnia 1919 r., Art. 4

*Order **wojenny** Virtuti Militari jest nagrodą wybitnych czynów wojennych, połączonych z całkowitą ofiarnością w myśl hasła „Honor i Ojczyzna”.*

Ustawa z dnia 25 marca 1933 r., Art. 4

[Sejm ustawą z dnia **25 marca 1933 r** zmienił nazwę Orderu VM z „wojskowy” na „wojenny” oraz przeniósł święto Orderu VM z dnia 3 maja (ustanowione uchwałą z 1919 roku) na 11 listopada]

Ustanowiony w roku 1792, a zatwierdzony Konstytucją Sejmu Rzeczypospolitej z dnia 23 listopada 1793 r. i przywrócony przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawą z dnia 1 sierpnia 1919 r. Order Wojenny Virtuti Militari jest nagrodą za wybitne czyny wojenne połączone z wyjątkową ofiarnością i odwagą.

Ustawa z dnia 16 października 1992 r., Art. 11

Nadawanie współczesnym żołnierzom polskim Orderu Virtuti Militari za niezwykłą ofiarną, odwagę i bohaterstwo na polu walki uniemożliwia zapis w ustawie z 1992 roku, który jest kontynuacją zapisu w ustawie z 1933 (zmieniającej wcześniejsze zapisy o charakterze statutowym, w tym z XVIII wieku i 1919 roku mówiące o VM jako o orderze w o j s k o w y m).

Klub VM od lat podejmuje wysiłki mające na celu uchronienie tradycji Virtuti Militari przed pokryciem „kurzem czasu” i umieszczeniem Orderu w gablocie muzealnej, a tym samym zaprzestania zrywania ponad 220-letniej tradycji, której nie udało się przerwać nawet zaborcom i okupantom. Niezmiennie stoi na stanowisku, że powinno się umożliwić nadawanie współcześnie Orderu Virtuti Militari (mówiąc i pisząc o „możliwościach” zaznaczają koniecznie w tym miejscu: i oby sytuacji takich było jak najmniej w dziejach naszego kraju), gdyż jest to **najwyższe**, polskie odznaczenie bojowe, ustanowione z myślą o żołnierzu polskim i dla niego. Jest to symbol dumy Polaka i zaszczytna nagroda za postawę na polu walki, za bohaterstwo, odwagę i poświęcenie podczas wykonywania zadań służbowych, w imię dobra i bezpieczeństwa Ojczyzny. I z Jej rozkazu. Weterani walk II wojny światowej, Damy i Kawalerowie VM, z naciskiem podkreślają, że krew i odwaga żołnierza nie jest polityczna.

Klub VM działa w poczuciu misji, jaką jest m.in. ochrona etosu, tradycji i historii Orderu Virtuti Militari. Każdego dnia, a tym szczególnie w Dniu Święta Orderu Virtuti Militari, stanowisko członków Klubu VM ws. Orderu, jako świadków i bezpośrednich uczestników działań bojowych, jest wyrazem najwyższych życzeń i pragnień weteranów, którzy przelewali krew i oddawali swoje życie dla Ojczyzny.

„Któż lepiej niż wy, drodzy żołnierze (...), może zaświadczyć o obecności w świecie przemocy i niszczących sił zła? Wy walczyście z nimi każdego dnia, jesteście bowiem powołani, aby bronić słabych, ochraniać uczciwych, wspomagać pokojowe współistnienie narodów. Każdy z was odgrywa rolę „strażnika”, który musi wyteżać wzrok, aby zawczasu zażegnać niebezpieczeństwo i wszędzie krzewić sprawiedliwość i pokój”.

Ojciec Święty Jan Paweł II

„Główka” klubowego kalendarza ściennego wydanego przez Klub VM z okazji kolejnej rocznicy ustanowienia Orderu Virtuti Militari

Legitymacje członka Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej dla Zarządu Klubu VM

22 lipca 2014 r. w Klubie Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari odbyło się uroczyste spotkanie z Szefem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Panem dr. Janem Stanisławem Ciechanowskim, który wręczył Zarządowi Klubu VM legitymacje członka **Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej**.

Decyzję Szefa UdsKiOR odczytał ppłk Marcin Frączek. Jedne z pierwszych legitymacji otrzymali: **ppłk Danuta Gałkova „Blondynka” (legitymacja nr 3), płk Zygmunt Łabędzki „Łoś” (legitymacja nr 2) oraz płk Tadeusz Kowalski, płk Bronisław Maciaszczyk, ppłk Henryk Ratyna oraz płk Bolesław Siemiątkowski „Czarny”.**

Minister dr Jan Stanisław Ciechanowski podziękował kombatantom za pełną ofiarności, dzielną postawę w walkach o wolność i niepodległość naszej Ojczyzny. Podkreślił, że przynależność do Korpusu Weteranów wyróżnia właśnie tych polskich bohaterów, którzy walczyli o niepodległość z bronią w ręku.

W imieniu Zarządu Klubu VM głos zabrał Prezes płk Zygmunt Łabędzki, który ze wzruszeniem podziękował Panu Ministrowi za wizytę oraz słowa szacunku i uznania. Członkowie Zarządu podziękowali Panu Ministrowi za wspieranie działalności Klubu VM.

Wszystkim Kombatantom i Weteranom walk II wojny światowej, tym, dla których Ojczyzna, Honor i Poświęcenie to nie tylko słowa, ale najwyższe wartości, które prowadziły ich przez czasy najtrudniejsze nawet do wyobrażenia. Tym, którzy żyją teraźniejszością, ale serce i pamięć wciąż czujne i wrażliwe, bo przecież... „przeszłość – jest to dziś, tylko cokolwiek dalej”² – dedykujemy wiersz naszego Kolegi, Zbigniewa Kabaty, żołnierza słynnego oddziału partyzanckiego Armii Krajowej „Jędrusie”, autora piosenki pt. Jędrusiowa dola. Żołnierza, uczonego, badacza, parazytologa, poety... Polaka, który mieszka w Kanadzie, ale utrzymuje z Klubem VM stały kontakt kontaktując się e-mailowo z naszą redakcją.

W marcu tego roku Zbigniew Kabata obchodził 90 rocznicę urodzin. W ślad za kartą wysłaną pocztą, składamy raz jeszcze najserdeczniejsze życzenia radości, optymizmu i szybkiego powrotu do zdrowia! Dziękujemy za korespondencję i za wszystkie przesłane do nas wiersze. Mamy nadzieję, że wkrótce zrealizujemy nasze wspólne, wydawnicze plany i sprawimy Autorowi oraz Czytelnikom miły prezent. Pozdrawiamy serdecznie!

Mój Kraj

*Mój Kraj miał granice swoje w sercach ludzi,
przemocą wykreślone z politycznej mapy.
Mój Kraj pod szponami bezlitosnej łapy
umierał, żył, walczył, zrywał się i trzymał.*

*W moim Kraju nie zawsze wystarczało chleba,
a w chlebaku nie zawsze starczało naboju.
W moim Kraju nie liczył się ten, co się boi,
tylko ten, który umrzeć potrafił jak trzeba.*

*W moim Kraju najprostszą chadzało się drogą,
choć jej koniec uchodził poza mgłę przyszłości,
bo ideał kobiercem pod stopy się mościł
i dyktował pieśń ustom i sprężystość nogom.*

*Krocie lat przeleciały, ptaki na wyraju,
obce drogi krok trzask pod nie swoim niebem.
Gdzie cie szukać, mój Kraju z twoim gorzkim chlebem,
mój niesforny, uparty, mój jedyny Kraju?*

*Burza ścichła, opadła kurzawa zawiei,
nowe zręby wzniesiono i nowe powały.
Nowe życie, w myśl nowej płynące uchwały,
szuka nowych sygnałów i nowej nadziei.*

*Są granice, są flagi, polityczne ciało,
ale myśl – kornik-drukarz – po nocach mnie budzi,
jak mi ciebie odnaleźć znowu w sercach ludzi
Kraju, za który umrzeć tak łatwo bywało?*

Odeszli na Wieczną Wartę

Jeszcze parę dni temu składaliśmy życzenia urodzinowe Kanclerzowi Kapituły Orderu Virtuti Militari, naszemu Koledze...

15 stycznia br. obchodził Jubileusz 100. rocznicy urodzin. Z tej okazji Muzeum Powstania Warszawskiego zorganizowało akcję „Dziękujemy za wolność”, w której wszyscy mogliśmy podziękować Generałowi za walkę o wolność Ojczyzny. Podziękowania i życzenia opublikowane zostały na stronach internetowych i wyświetlone na Hotelu Marriott w Warszawie oraz na ekranach w tramwajach warszawskich. Ale na tym obchody Jubileuszu nie miały się zakończyć. Na najbliższe dni planowane były kolejne, aby złożyć hołd Jubilatowi.

Mieliśmy spotkać się, porozmawiać o Orderze VM i dalszych jego losach, wreszcie – uczestniczyć w przygotowywanych uroczystościach urodzinowych. Niestety, życie znowu przygotowało inny scenariusz...

**Generał Stefan Bałuk „Starba”
zmarł 30 stycznia br.**

Cichociemny, fotoreporter wojenny, jeden z bohaterów powstańczej Warszawy, Kanclerz Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari, jeden z członków-założycieli Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Cześć Jego Pamięci!

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Generał brygady WP w st. spocz. Stefan Klemens BAŁUK vel Michał Bałucki, vel Michał Zawistowski, ps. „Starba”, „Kubuś”, Kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Życiorys gen. Stefana Bałuka jest niezwykle bogaty i interesujący. „Losy generała *Starby*, to gotowy pomysł na długi, interesujący film” – powiedział Andrzej Wajda po promocji książki Generała „Byłem cichociemnym...”, a Olgierd Budrewicz w komentarzu do jej treści napisał: „Stała obecność ryzyka, cierpienia i śmierci. Na ziemi przenikał granice, na niebie, z którego spadał jako cichociemny, na barykadach Powstania i w mrokach kanałów, w obozach i więzieniach. Niesamowite życie (...)”.

Stefan Klemens Bałuk syn Władysława (zesańca syberyjskiego, przemysłowca) i Marii z domu Uszyńska urodził się 15 stycznia 1914 r. w Warszawie. „Starba” po ukończeniu szkoły powszechnej, uczęszczał w latach 1923-1933 do gimnazjów w Milanówku oraz oo. Marianów na Bielanach i Jana Zamoyskiego w Warszawie. Edukację na szczeblu średnim zakończył u oo. Pijarów w Rakowicach pod Krakowem, gdzie w 1933 r. zdał maturę. Po maturze wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, jednak po odbyciu trzymiesięcznego kursu dla rekrutów został przedterminowo zwolniony ze względów zdrowotnych. Uzyskał absolutorium w Szkole Nauk Politycznych w Warszawie. W chwili wybuchu wojny, w 1939 roku, był studentem trzeciego roku Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego.

W 1939 r. nie został zmobilizowany. 6 września po apelu płk. Romana Umiastowskiego zgłosił się do 9 batalionu pancernego w Lublinie dowodzonego przez ppłk. Józefa Rokickiego przekształconego w Ośrodek Zapasowy Broni Pancernej nr 2 [6 IX–18 IX 1939].

Po rozbiciu jednostki w rejonie Zamościa, po zakończeniu walk, „Starba” próbował przedostać się na Zachód. Podczas przepławiania się na Węgry został aresztowany przez „sowieców” w Hryniawie nad Czeremoszem. 29 września uciekł z niewoli pod Chodorowem i udał się do Lwowa, w którym przebywał do 12 października. Planując przekroczenie granicy polsko-węgierskiej udał się do Worochty. Tam jednak został ponownie aresztowany przez rosyjską straż graniczną.

Po kolejnej ucieczce, w nocy z 13 na 14 października, udało mu się przedostać, wraz z kolegami, na Węgry, gdzie został internowany w obozie Beregszász. Po krótkim pobycie uciekł z obozu i udał się do Budapesztu. Tu zameldował się u attache wojskowego polskiej ambasady płk. Juliana Emisarskiego, z którego rozkazu 27 października 1939 r. przekroczył granicę węgiersko-rumuńską. Następnego dnia został aresztowany i osadzony w więzieniu rumuńskim w Satu Mare. Po zwolnieniu z więzienia (w wyniku interwencji polskiej ambasady) udał się przez Konstancę i Sтамбуł do Bejrutu, skąd statkiem „Patria” przyptłynął do Marsylii w południowej Francji. Tu wstąpił do formowanego u boku armii francuskiej Wojska Polskiego.

W styczniu 1940 roku przydzielony został do kompanii pancernej 10. Brygady Kawalerii Pancernej płk. Maczka utworzonej we Francji (Coëtquidan), w której służył do 1 lutego po czym przeniesiony został do 3 szwadronu 10 Pułku Strzelców Konnych [oddziału kawalerii Wojska Polskiego i Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie], gdzie służył pełniąc obowiązki z-cy dowódcy plutonu.

Po klęsce Francji w 1940 roku został – wraz z oddziałem – ewakuowany do Wielkiej Brytanii. Służył początkowo w 10 Brygadzie Kawalerii Pancernej szkolącej się w Szkocji, po

czym w maju 1942 roku zgłosił się na Oficerski Kurs Doskonalący Administracji Wojskowej [18 V 1942-10 XII 1943] i skierowany został do Szkoły Wywiadu w Glasgow na przeszkolenie wywiadowczo-dywersyjne (trwało od 16 maja do 18 listopada 1942 r.) dla cichociemnych. Złożył przysięgę jako żołnierz Armii Krajowej.

Szkolenie oficerów wywiadu dzieliło się na kilka etapów. Rozpoczynano od podstaw – trenowano walkę wręcz oraz swobodne i skuteczne posługiwanie się bronią. Ale uczyono również wrywkowej obserwacji i zapamiętywania szczegółów. Stefan Bałuk, z racji zainteresowań, trafił do działu legalizacji, gdzie ważne były umiejętności techniczne, wykonywanie zdjęć oraz perfekcyjne podrabianie dokumentów. Ukończył szkolenie w stopniu podporucznika i skierowany został do Sztabu Naczelnego Wodza. Miał wówczas 28 lat.

Od 11 grudnia 1943 roku przebywał w Głównej Bazie Przerzutowej cichociemnych we Włoszech. W grudniu 1943 i styczniu 1944 roku podejmowano próby przerzucenia „Starby” z bazy we Włoszech do Polski. Niestety, bezskutecznie. Na przeszkodzie stawały albo niesprzyjająca pogoda, albo awaria samolotu. Szczęście dopisało w kwietniu. W nocy 9/10 kwietnia 1944 roku Stefan Bałuk został pomyślnie zrzucony do Polski, w okolice Tłuszcz (operacja lotnicza „Weller 2”).

W kraju podjął służbę w konspiracji, w Wydziale Legalizacji Wydziału i Techniki Wywiadu Oddziału II Komendy Głównej Armii Krajowej [od 11 IV 1944] dowodzonym przez Stanisława Jankowskiego „Agatona”, zajmującym się m.in. podrabianiem dokumentów i działaniami wywiadowczymi. Stefan Bałuk, jako fotografik, wykonał na potrzeby przyszłych działań powstańczych m.in. dokumentację fotograficzną obiektów zajmowanych przez Niemców, a przede wszystkim – niemieckich bunkrów w Warszawie. Dokumentował też życie powstańcze na zdjęciach. Jego laboratorium fotograficzne mieściło się w kamienicy przy ul. Chłodnej 20. Jego fotografie przekazywały nam – zanim powstało Muzeum Powstania Warszawskiego – obraz tamtych powstańczych dni.

W Powstaniu Warszawskim walczył w plutonie „Agaton” kompania „Zemsta”, batalion „Pięść”, Zgrupowanie „Radosław” (Kedyw). Uczestniczył w kilku śmiałych wypadach w celu nawiązania łączności między oddziałami powstańczymi. 27 sierpnia przeszedł kanałami z mel-dunkiem dowódcy Starego Miasta do gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego, za co został odznaczony Orderem Virtuti Militari.

Jako zastępca dowódcy plutonu brał udział w ciężkich walkach na Woli (w rejonie Cmentarza Ewangelickiego oraz ulic Wolskiej i Żytniej), skąd 8 sierpnia 1944 r. wraz z plutonem przeszedł na Starówkę. Jako uczestnik patrolu oficerskiego wydzielonego z plutonu „Agaton”, w nocy z 13/14 sierpnia 1944 r. podjął czwartą próbę odtworzenia łączności Starówki z Żoliborzem (trzy poprzednie zakończyły się wybiciem patroli). Skład patrolu liczył cztery osoby: Stanisław Jankowski „Agaton”, cichociemny, ppor. Jan Wojtowicz „Wojtek” i pdchr. Kazimierz Piechotka „Jacek”. Najtrudniej było, jak opowiadał Stefan Bałuk, w okolicach Dworca Gdańskiego, gdzie musieli przejść przez tory pod gęstym ostrzałem Niemców ze wszystkich stron. Niemcy jednak nie wyszli ze swoich stanowisk i kilkadziesiąt minut później por. Bałukowi z plutonem „Agaton” udało się przedrzeć na Żoliborz i dostarczyć rozkazy oraz kwarce do radiostacji płk. Mieczysława Niedzielskiego „Żywiciela”. Dzięki temu możliwe było ponowne nawiązanie łączności ze Starówką. Następnej nocy przedarli się do Kampinosu, a stamtąd – w nocy z 15/16 sierpnia – na Żoliborz.

Za waleczność i odwagę Stefa Bałuk został odznaczony 15 sierpnia 1944 r. Krzyżem Walecznych po raz pierwszy, a 23 sierpnia po raz drugi. Natomiast za przejście patrolem ze Starego Miasta przez pozycje niemieckie na Dworcu Gdańskim i przeniesienie na Żoliborz rozkazów i kwarców do radiostacji, na wniosek dowódcy Starówki płk. „Wachnowskiego”, został odznaczony osobiście przez gen. Komorowskiego Krzyżem Virtuti Militari.

31 sierpnia, razem z por. „Agatonem”, przeprawili się kanałami z na Mokotów w celu sprawdzenia możliwości uzyskania pomocy od oddziałów partyzanckich działających w lasach kabackich i chojnowskich. Po powrocie z patrolu i przekazaniu do KG AK meldunków por. Bałuk został wyznaczony na dowódcę oddziału osłonowego KG AK. Po zakończeniu walk powstańczych towarzyszył udającemu się do niemieckiej niewoli, gen. Komorowskiemu.

Po upadku powstania Stefan Bałuk internowany był w obozach: w Ożarowie, Lamsdorf i Oflag II D w Grossborn. Po ucieczce z obozu (27 stycznia 1945 r.) powrócił do kraju i wznowił działalność konspiracyjną w antykomunistycznym ruchu oporu jako kierownik Wydziału Legalizacji o kryptonimie „Agaton II”, zajmując się tworzeniem dokumentów.

1 listopada 1945 r. został aresztowany przez siły bezpieczeństwa, a następnie skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na dwa lata więzienia za działalność w Armii Krajowej. Zwolniono go na mocy amnestii z 1947 r.

Po wyjściu z więzienia Stefan Bałuk, pozbawiony praw obywatelskich, pracował przez trzy lata jako taksówkarz. W 1950 r. ponownie zajął się fotografią, pracował jako artysta fotografik przy różnego rodzaju wystawach, a od 1952 r. zatrudniony był w Dziale Serwisu Centralnej Agencji Fotograficznej. W 1972 roku przeszedł na emeryturę, aktywnie włączając się w prace społeczne i działalność kombatancką.

Stefa Bałuk jest inicjatorem budowy pomnika Armii Krajowej przed Sejmem RP. W latach 1989-1999 pełnił funkcję przewodniczącego Komitetu Budowy Pomnika Armii Krajowej i Polskiego Państwa Podziemnego. W latach 2000-2006 był przewodniczącym Zespołu Historycznego Koła „Cichociemnych” Spadochroniarzy Armii Krajowej. W 2001 roku pracował w grupie inicjatorów-założycieli Stowarzyszenia-Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, w którym przez 6 lat (do maja 2006 roku) pełnił funkcję prezesa. W 2010 roku gen. Bałuk objął zaszczytny urząd Kanclerza Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari, współpracował nadal z Klubem VM, a także innymi organizacjami i jednostkami wojskowymi, w tym w szczególności z jednostką specjalną GROM, którą wspierał swym autorytetem. GROM 4 sierpnia 1995 r. Decyzją Nr 119 Ministra Obrony Narodowej przejęła tradycje i dziedzictwo Cichociemnych – Spadochroniarzy Armii Krajowej szkolonych w Anglii, którzy niemal wszyscy odznaczeni zostali Orderem Virtuti Militari.

Generałowi Bałukowi przyznano tytuł Honorowego Obywatela Tuszowa Narodowego (2006) i Warszawy (2008). Przyczynił się też do upamiętnienia bohaterów Ziemi Oświęcimskiej, którymi byli dwaj Jego przyjaciele, także skoczkiem spadochronowem, cichociemni: mjr Piotr Szewczyk z Babic oraz ppor. Stefan Jasieński, który niosąc pomoc więźniom KL Auschwitz sam zginął w tym obozie w niewyjaśnionych do dzisiaj okolicznościach w pierwszych dniach stycznia 1945 roku. Imiona tych dwóch oficerów noszą dzisiaj dwie szkoły: Gimnazjum Gminne im. mjr. Piotra Szewczyka w Rajsku i Powiatowy Zespół Nr 3 Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. por. Stefana Jasieńskiego w Oświęcimiu.

Generał „Starba” jest autorem wielu wystaw, albumów krajoznawczych i historycznych, m.in.: „Miasto nieujarzmione” (1957, pierwszy album o Powstaniu Warszawskim), „Polacy na frontach II wojny światowej” (1955), „Tobie, Ojczyzno” (1999), „Życie dla Niepodległej” (2006). Napisał też kilka książek autobiograficznych, wśród nich „Byłem cichociemnym...”, która stanowi formę pamiętnika z lat 1939-1947 z bogato ilustrowanego archiwalnymi dokumentami i fotografiami, oryginalnymi, dotychczas niepublikowanymi.

Za zasługi bojowe i społeczne gen. Stefan Bałuk „Starba” odznaczony został wysokimi odznaczeniami wojskowymi i państwowymi, w tym, oprócz wspomnianych: Orderu

Wojennego Virtuti Militari 5 klasy [30 VIII 1944] i Krzyża Walecznego [15 VIII 1944 i 23 VIII 1944], m.in.:

- Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski,
- Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski,
- Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami,
- Krzyżem Armii Krajowej,
- Warszawskim Krzyżem Powstańcym,
- Krzyżem Czynu Bojowego Polskich Sił Zbrojnych Na Zachodzie,
- Bojowym Znakiem Spadochronowym [19 V 1944]

W stanie spoczynku awansował na kolejne stopnie wojskowe, m.in. w 1999 roku na podpułkownika rezerwy, a 10 listopada 2006 roku awansowany został do stopnia generała brygady w stanie spoczynku.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski napisał w liście skierowanym do generała Stefana Bałuka z okazji 100 rocznicy urodzin, że w losach Generała zapisane zostały w niezwykle sposób „ważne wątki historii najnowszej naszego narodu”, przy czym w każdej z ról, jaką przyszło Mu wypełniać w życiu pozostawał zawsze człowiekiem sumienia, osobą, „dla której niezmiennym drogowskazem były miłość Ojczyzny i dążenie, by swoją pracą ocalać prawdę, umacniać narodową tożsamość i siłę kraju”. ■

Liliana Tryka (fot. L. Tryka, S. Miernik)

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Dnia 24.02.2014 r. w asyście żołnierzy kompanii honorowej 34 Dywizjonu
Rakietowego Obrony Powietrznej,
pożegnano Kawalera Orderu Virtuti Militari,
majora w stanie spoczynku Ryszarda Czeczotty.

Dowódcę i Komendanta Garnizonu Bytom reprezentował szef Wydziału Rekrutacji mjr Adam Dudek. Ciało Zmarłego zostało złożone na cmentarzu przy Parafii Świętego Jana i Pawła w Katowicach Dąbiu. Salwą honorową oddano cześć Bohaterskiemu Żołnierzowi.
„Niech spoczywa w pokoju na Śląskiej Ziemi”

http://www.katowice.wku.wp.mil.pl/pl/9294_14277.html

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że 26 stycznia 2014 roku zmarł w wieku 90 lat

ŚP
Zdzisław RACHTAN
ps. „Halny”

Żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej i Armii Krajowej Okręgu Radomsko Kieleckiego „Jodła”. Do czerwca 1942 roku więzień gestapo w Kielcach, od czerwca 1943 roku dowódca drużyny i zastępca dowódcy plutonu w oddziałach dywersyjnych Świętokrzyskich Zgrupowań Armii Krajowej pod dowództwem Jana Piwnika „Ponurego”, a następnie Eugeniusza Gedymina Kaszyńskiego „Nurta”.

Uczestnik Akcji „Burza” na Kielecczyźnie w składzie 2 Pułku Piechoty Legionów Armii Krajowej. W styczniu 1945 roku awansowany na stopień podporucznika. Wybitnie zaangażowany w pracy na rzecz środowisk kombatanckich, współorganizator utworzenia w 1957 roku i Honorowy Przewodniczący Środowiska Żołnierzy Świętokrzyskich Zgrupowań Partyzanckich Armii Krajowej „Ponury”-„Nurt”, były wiceprezes Zarządu Głównego ŚZZAK.

Uhonorowany Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej, Medalem „Pro Patria” oraz wieloma innymi odznaczeniami.

Cześć Jego Pamięci!

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że 14 maja 2014 roku zmarł w wieku 99 lat

ŚP

kpt. Czesław Mużacz

Ostatni dowódca partyzancki Zamojszczyzny. Od 1934 roku żołnierz Korpusu Ochrony Pogranicza, komendant Rejonu AK Józefów, uczestnik największej bitwy partyzanckiej pod Osuchami. W latach 1944-46 internowany w Riazaniu.

Odnaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Krzyżem „Za Wolność i Niepodległość” z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Polonia Restituta.

Honorowy Obywatel miasta Józefowa.

Cześć Jego pamięci!

Czesław Mużacz, pseudonimy „*Selim*”, „*Wraga*”, był dowódcą partyzanckim na Zamojszczyźnie, komendantem Rejonu AK Józefów, pow. Biłgoraj.

Urodził się 5 sierpnia 1915 w Brzezinach, gmina Józefów, pow. Biłgoraj. Szkołę Podstawową ukończył w 1929 roku w Górecku Starym, potem szkołę rzemieślniczo-przemysłową w Zamościu. W połowie lat trzydziestych związał się ze Stronnictwem Narodowym, współorganizował komórki partyjne dla młodzieży na Zamojszczyźnie. W 1934 roku wstąpił do Wojska Polskiego, służył w KOP-ie w Łużkach na Wileńszczyźnie.

Na początku 1939 przeszedł kurs podoficerów w Ossowcu, w kampanii wrześniowej walczył w 3 pułku piechoty KOP. W 1940 roku został zaprzysiężony do Związku Walki Zbrojnej, był dowódcą, potem komendantem rejonu „Freblówka” (Józefów Biłgorajski). Od listopada 1942 roku dowodził kompanią AK. Prowadził wraz z podległymi sobie oddziałami działania dywersyjne, wywiadowcze i walkę partyzancką na terenie Zamojszczyzny. Jego oddział odbił z rąk Niemców dowódcę AK Konrada Bartoszewskiego ps. „*Wir*” – za ten czyn został odznaczony Orderem Virtuti Militari.

W czerwcu 1944 r. przebił się z niewielkimi stratami z okrążenia w partyzanckiej bitwie pod Osuchami, w której poległo kilkuset Polaków.

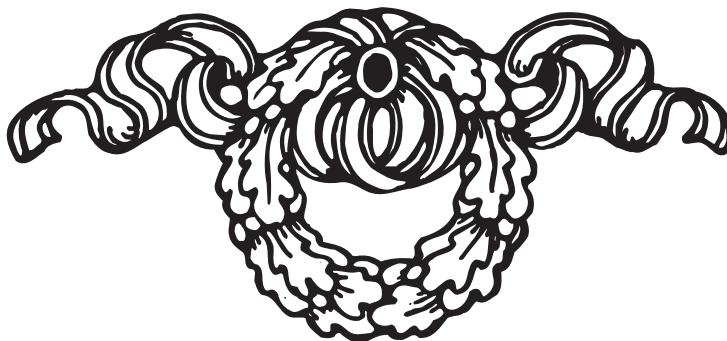
W 1944 r. aresztowany przez NKWD i do 1946 roku internowany wraz z innymi żołnierzami AK w Riazaniu. Po powrocie do kraju osiedlił się w Rembertowie pod Warszawą (u schyłku życia mieszkał w Otwocku). Pracował w Polskiej Agencji Drzewnej „Paged”, a potem w Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Za działalność wojenną odznaczony został wspomnianym Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Krzyżem „Za Wolność i Niepodległość” z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, a za pracę i działalność społeczną – Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Polonia Restituta.

Szlak żołnierski i wojenny Czesława Mużacza zapisany został m.in. w książkach:

- dr Zygmunt Klukowski: „Dziennik z lat okupacji (1939-1944), Lublin 1958
- Jerzy Markiewicz: „Paprocie zakwitły krwią partyzantów”, Lublin 1961
- prof.dr Zygmunt Mańkowski, Ireneusz Caban: „ZWZ i AK w okręgu lubelskim”, Lublin 1971
- Walki oddziałów ZWZ-AK i BCH inspektoratu zamojskiego w latach 1939-1944, Zamość 1990
- Konrad Bartoszewski „WIR”: „Relacje, wspomnienia, opracowania”, Lublin 1996

**W Melbourne, w Australii,
1 października 2014 r.
zmarł w wieku 99 lat**

Włodzimierz Chojnacki

jeden z ostatnich pilotów bohaterskiego, legendarnego 303 Dywizjonu Myśliwskiego Warszawskiego im. Tadeusza Kościuszki (pododdziału lotnictwa myśliwskiego Polskich Sił Powietrznych w Wielkiej Brytanii), który wstąpił się bitwą o Anglię w 1940 r. Włodzimierz Chojnacki latał w Dywizjonie 303 w latach 1941–42.

Pierwsze kroki w lotnictwie stawiał w rodzinnym Poznaniu. Szybko dał się poznać jako zdolny lotnik. W 1932 roku ukończył kurs pierwszego pilota i zdobył licencję. Miał wówczas 18 lat. Zanim wybuchła wojna, był już doświadczonym instruktorem walk powietrznych.

Po zajęciu Polski przez Niemców Włodzimierz Chojnacki dostał się, na własną rękę, do Wielkiej Brytanii. Tam przez 15 miesięcy w latach 1941-1942 był pilotem myśliwskim nie tylko Dywizjonu 303, ale także 129 Dywizjonu (Squadron) RAF. Ponieważ w chwili wstąpienia do RAF miał już na koncie 1200 godzin w powietrzu i uprawnienia instruktora oraz pilota myśliwskiego, został szybko wysłany do szkolenia brytyjskich pilotów. Spędził w przestworzach blisko 4 tys. godzin, latał na 28 różnych typach maszyn bojowych (m.in. Supermarine Spitfire Mk. Vb i Vc).

Po operacji nad francuskim portem Dieppe w 1942 roku („Operacja Jubilee”) odznaczony został osobiście przez Prezydenta RP na Uchodźstwie Władysława Raczkiewicza Krzyżem Walecznych.

Swoją przyszłą żonę poznał, gdy służyła w brytyjskiej Women’s Auxiliary Air Force. Po wojnie wyemigrowali do Australii, gdzie wspólnie wiedli kolejne lata życia. Włodzimierz Chojnacki posługiwał się angielskim imieniem Don Merrill.

Spośród pilotów Dywizjonu 303 żyje już tylko Witold Herbst, autor „Podniebnej kawalerii”, mieszkający w USA.

„Dywizjon 303” Arkadego Fiedlera.

„Dywizjon 303” powstał „na rozkaz” Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych generała Władysława Sikorskiego, a jego pierwsze wydanie miało miejsce jeszcze w 1942 roku. Sam autor tak wypowiada się na temat genezy swojego dzieła:

Spośród wszystkich moich książek „Dywizjon 303” jest chyba utworem pisany najbardziej na gorąco, pod bezpośrednim wrażeniem rozgrywających się w 1940 roku wypadków: pierwsze stronic powstawały już podczas ostatniej fazy owego osobliwego dramatu, nazwanego Bitwą o Brytanię, a ostatnie stronic kończyłem kilkanaście tygodni później, kiedy wciąż jeszcze, niby echo owej bitwy, warczały nocą nad Londynem motory Luftwaffe i padały bomby na miasto. ■

Ustawa z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego

Art. 62. Korpus Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej

1. *Tworzy się Korpus Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej.*
2. *W skład Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi kombatanci posiadający, określone w ustawie, uprawnienia z tytułu prowadzenia działalności kombatanckiej, o której mowa w art. 1 pojęcie kombatanta i działalności kombatanckiej ust. 2, lub działalności równorzędnej z działalnością kombatancką, o której mowa w art. 2 działalność równorzędna z działalnością kombatancką pkt. 2 lub 4–6, zwani dalej „członkami Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej”.*
3. *Członkostwo w Korpusie Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza legitymacja, wydawana na wniosek członka Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej przez Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.*
4. *Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania i dokumenty niezbędne do wydania legitymacji członka Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej oraz wzór tej legitymacji, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawności postępowania przy wydawaniu tej legitymacji oraz identyfikacji członków Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej.*

Komunikat Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w sprawie pomocy pieniężnej przeznaczonej dla kombatantów i innych osób uprawnionych

W związku z pojawiającymi się zapytaniami dot. przyznawania pomocy pieniężnej dla kombatantów przez ośrodki pomocy społecznej, Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych uprzejmie informuje, iż uchwalona w dniu 14 marca 2014 roku ustawa o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 496) nie wprowadza żadnych zasadniczych zmian w zakresie udzielania kombatantom i innym osobom uprawnionym pomocy pieniężnej ze środków budżetowych będących w dyspozycji Szefa Urzędu.

Dodane nowelizacją art. 19a-19f ustawy kombatanckiej nie wprowadzają żadnej nowej procedury przyznawania pomocy pieniężnej, odmiennej od dotychczas obowiązującej, zaś ich

dodanie stanowi jedynie odpowiednie przeniesienie treści dotychczas obowiązujących przepisów wykonawczych bezpośrednio do ustawy kombatanckiej.

Z uwagi natomiast na fakt, iż Urząd dysponując ograniczonym budżetem nie jest w stanie przekazywać gminom wystarczających środków na pomoc pieniężną przeznaczoną dla kombatantów i innych osób uprawnionych, wnioski o przyznanie pomocy pieniężnej – wzorem przyjętego w latach ubiegłych trybu postępowania – traktowane są jako szczególnie uzasadnione i rozpatrywane bezpośrednio przez Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w trybie art. 19d ustawy kombatanckiej.

Stąd osoby, które składają wnioski do ośrodków pomocy społecznej winny być informowane, że pomoc w trybie art. 19 ustawy kombatanckiej udzielana jest wyłącznie przez Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, do którego należy składać wniosek.

Uprawnienia kombatantów do korzystania ze świadczeń zdrowotnych bez kolejki

Mazowiecki oddział Wojewódzki NFZ **ponownie przypomina o konieczności respektowania przez świadczeniodawców uprawnień kombatantów do korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej.**

Uprawnienia wynikają z art. 47c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164 poz. 1027, z późn. zm.), zgodnie z którym **inwalidzi wojenni, wojskowi i kombatanci mają prawo do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz usług farmaceutycznych bez kolejki.**

Ponadto, **osoby te nie powinny być umieszczane na listach oczekujących**, z uwagi na to, iż **mają prawo do pierwszeństwa** w korzystaniu ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach.

Mazowiecki Oddział Wojewódzki NFZ ponownie przypomina świadczeniodawcom o konieczności zapoznania z treścią niniejszego komunikatu osób obsługujących pacjentów.

Adam Twarowski Dyrektor Mazowieckiego OW NFZ
Warszawa, 17 września 2013 roku

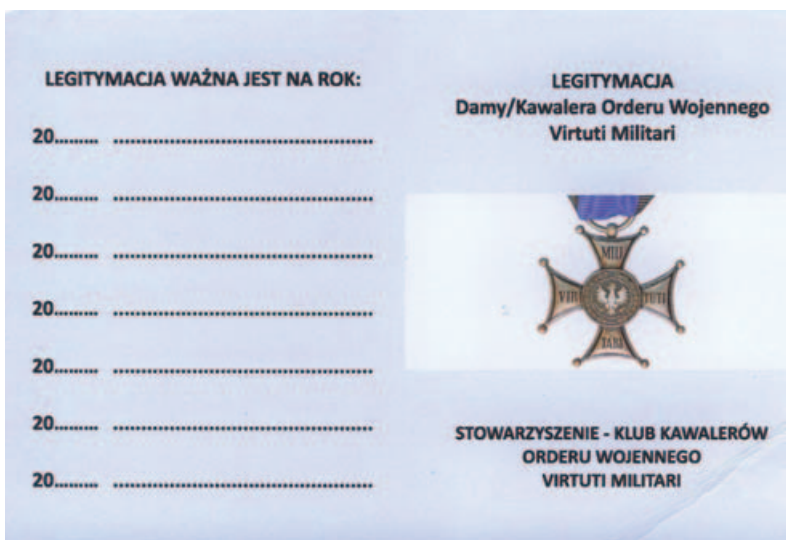

NOWE LEGITYMACJE KLUBOWE

Zarząd Klubu VM informuje, że zostały zmienione (i wymienione wszystkim członkom zwyczajnym) legitymacje klubowe. Poniżej przedstawiamy wzór obowiązującej legitymacji, wraz z okładką.

Dotychczasowe legitymacje zostały anulowane.

Legitymacja członka zwyczajnego:

Informujemy ponadto, że zmianie uległy również legitymacje dla członków wspierających. Ustalony został nowy wzór legitymacji dla członka wspierającego, wraz z okładką (wzór poniżej). **Osoby chętne odnowić status członka wspierającego Klubu VM i kontynuować współpracę, proszone są o wypełnienie nowej *Deklaracji członkowskiej członka wspierającego*.**

Legitymacja członka wspierającego:

Dotychczasowe legitymacje członka wspierającego straciły ważność i zostały anulowane. Osoby legitymujące się innym dokumentem, niż przedstawiony powyżej, posługują się nim nieprawnie.

W przypadku pytań prosimy o kontakt telefoniczny: (22) 848 14 30.

Stale wsparcie merytoryczne i organizacyjne Klubu VM:

WOJSKOWE CENTRUM

EDUKACJI OBYWATELSKIEJ

Z wojskiem i dla wojska

EDUKACJA

STUDIA PODYPLOMOWE
KURSY DOSKONALĄCE
SZKOLENIA I WARSZTATY
WOJSKOWE ZIELONE SZKOŁY

NAUKA

BADANIA HISTORYCZNE
BADANIA SPOŁECZNE
KONFERENCJE NAUKOWE
NAUKOWY ZASÓB BIBLIOTECZNY

KULTURA

AMATORSKA TWÓRCZOŚĆ ARTYSTYCZNA
FESTIWALE, KONKURSY, PRZEGLĄDY
TRADYCJE ORĘŻA POLSKIEGO
TURYSTYKA HISTORYCZNA I MILITARNA

MULTIMEDIA

WYSTAWY
WYDAWNICTWA
FILMY
FOTOGRAFIA

LOGISTYKA

ZAOPATRYWANIE W PRASĘ
EWIDENCJA UTWORÓW
NORMOWANIE I POZYSKIWANIE SPRZĘTU
KULTURALNO-OŚWIATOWEGO

WWW.WCEO.COM.PL